

Η υποχρέωση της αμφισβήτησης

Ο καθορισμός της νομιμότητας στις δημοκρατίες του καιρού μας αποτελεί υποχρέωση και πρόνοια της νομοθετικής κατ' αρχήν και της δικαστικής, σε περιπτώσεις προσφυγών, ερώσεων.

Τι πρέπει να γίνει όμως, όταν η συντριπτική πλειοψηφία ενός συνόλου τεκμηριώνει ενστάσεις που αφορούν σημαντικές διαστάσεις ενός νομοσχεδίου; Η απάντηση είναι μάλλον απλή: Διάλογος.

Ενας διάλογος που, στην περίπτωση του νόμου για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, ουσιαστικά δεν έγινε ποτέ.

Και δεν έγινε κυρίως με ευθύνη του Υπουργείου Παιδείας. Διότι Βίου Μάθησης και Βιολογικών, το οποίο λειτουργεί όχι αποκλειστικά

των παλιών της πλειοψηφίας της Ακαδημαϊκής Κοινότητας, αλλά αντιστοίχως με τις απαιτήσεις μέρους αυτής, θεματούχιο από τα "κόλπη" ενός ξένου προς την ελληνική παράδοση εκπαιδευτικού συστήματος.

Με τον ίδιο τρόπο που η αμφισβήτηση της ανθενότητας της γνώσης ή της ακαδημαϊκής νομιμότητας αποτελεί υποχρέωση του ακαδημαϊκού πόληϊ έτσι και η πυρηνή, με ένδοξα μέσα, προτάσει την Πανεπιστημιακή Κοινότητα να αλλάξει διάθεση του νόμου που έχει ήδη ψηφιστεί η Βουλή, αποτελεί όχι απλώς δικαίωμα της αλλά υποχρέωση της απέναντι στην ελληνική κοινωνία και τη νέα γενιά.

Εφημερίδα Π.Ι.

Η συμβολή του Δημοσίου Πανεπιστημίου στην Αειφόρο Ανάπτυξη*

ήταν ο τίτλος της ημερίδας που διοργάνωσε το Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο στις 7 Δεκεμβρίου.

Η Αειφόρος Ανάπτυξη δεν πρέπει να καταλήξει γράμμα κενό περιεχομένου, υποστηρίζει ο Πρόεδρος του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κ. Τριαντάφυλλος Αλμπάνης και προτείνει μεταξύ άλλων την κατά προτεραιότητα αδειοδότηση και συνεισμέτση των Πανεπιστημίων, μετά από ειδική νομοθετική ρύθμιση σε συνεργασία με τη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας για την παραγωγή Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας ή Συμπαραγωγής Ηλεκτρισμού και Θερμότητας.

Θέματα όπως:

• "Μέτρηση της Αειφορίας στα Πανεπιστήμια".

• "Ολοκληρωμένη Περιβαλλοντική Διαχείριση στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης".

• "Το Πρόστυπο Πανεπιστήμιο και η Αειφορία".

• "Ποιος δρόμος για το Αειφόρο Πανεπιστήμιο; Το καιρό μας μέλλον".

• "Η εμπειρία από την πιστοποίηση σύμφωνα με το πρότυπο EMAS στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας".

αναμυθίστηκαν από έμπειρους επιστήμονες ενώ πολλά Ιδρύματα παρουσίασαν αναλυτικά τη δική τους δική προσέγγιση στο δρόμο της ανάπτυξης με ταυτόχρονο σεβασμό στο περιβάλλον.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ 66^η ΣΥΝΟΔΟΥ ΠΡΥΤΑΝΕΩΝ

ΘΕΜΑ: «Ακαδημαϊκή Πρωτοβουλία Δράσεων της Συνόδου Πρυτανείων για την Ενέργεια, το Περιβάλλον και την Ποιότητα Ζωής»

Η Σύνοδος Πρυτανείων εγκρίνει τους κάτωθι άξονες στρατηγικού σχεδιασμού, προκειμένου το Πανεπιστήμιο να διαδικτυωθεί, να οργανωθούν εθνικιστικές δράσεις και επιστημονική ενίσχυση προς την κοινωνία, καθώς και να υποστηρίξουν επιστημονικά τη λήψη αποφάσεων από την Πολιτεία, στους τομείς δράσης της Ενέργειας, του Περιβάλλοντος, της Ποιότητας Ζωής και της Αειφόρου Ανάπτυξης.

- Ενίσχυση και ανάδειξη των Προπτυχιακών και Μεταπτυχιακών Προγραμμάτων Σπουδών, με την εισαγωγή διαπιστοποιημένων διαπιστοποιημένων / διασχολικών / διαπανεπιστημιακών μαθημάτων, των οποίων τα αντικείμενα θα αφορούν στο Περιβάλλον, στην Ενέργεια, στην Ποιότητα Ζωής και στην Αειφόρο Ανάπτυξη.
- Ενεργοποίηση των Πανεπιστημίων, ώστε να αξιοποιήσουν τις δυνατότητες που δίνουν τα προγράμματα "Διά Βίου Μάθησης".

Η Σύνοδος των Πρυτανείων έχει καταβάλει στην Πανεπιστημιακή Κοινότητα, την ελληνική κοινωνία και την Πολιτεία τη «Δράση Αειφορίας» με την οποία διασφαλίσει οφειλές της αρχής και τη στρατηγική των ελληνικών Πανεπιστημίων για τη συμβολή τους στην Αειφόρο Ανάπτυξη. Αναλαμβάνει την ακαδημαϊκή πρωτοβουλία οργάνωσης και ανάδειξης έντονης αρραίας διαπιστοποιημένων Προπτυχιακών Προγραμμάτων Σπουδών (ΔΠΜΣ) στο πεδίο του περιβάλλοντος (φυσικό, ανθρωπιστικό, πολιτιστικό), της ενέργειας, της ποιότητας ζωής, της αειφόρου ανάπτυξης και καλεί όλα τα Πανεπιστήμια να συμβάλουν.

Η Σύνοδος Πρυτανείων καλεί τη κυβέρνηση να αξιοποιήσει την τεχνολογία, την καινοτομία και το ανθρώπινο δυναμικό των Πανεπιστημίων ενισχύοντας την υλοποίηση ενισχυτικών δράσεων για τη μείωση του περιβαλλοντικού αποτυπώματος, για την εναρμόνιση οικονομικών πόρων και ενέργειας καθώς και των περιβαλλοντικών σχεδιασμών των Πανεπιστημίων. Ειδικότερα:

- την κατά προτεραιότητα αδειοδότηση και συνεισμέτση των Πανεπιστημίων, μετά από ειδική νομοθετική ρύθμιση σε συνεργασία με τη ΡΑΕ για την παραγωγή ΑΠΕ (ή συμπαραγωγή) ΣΗΕ.
- την σχετική εφάρμοση πρόληψη των Πανεπιστημίων στο πρόγραμμα ΕΠΤΕΡΑΑ του ΥΠΕΚΑ αλλά και σε άλλα προγράμματα όπως του ΕΣΠΑ του Υπουργείου Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας και άλλα.

Τα Ελληνικά Πανεπιστήμια έχουν την ικανότητα να υποστηρίξουν επιστημονικά τη λήψη πολιτικών αποφάσεων ως μέλη της Πολιτείας στο σύνολο και διαπιστωμένο εύρημα της Αειφόρου Ανάπτυξης. Είναι ευθύνη της Πολιτείας να αναλάβει τις κατάλληλες θεσμικές πρωτοβουλίες στην κατεύθυνση αυτή.

Τριαντάφυλλος Α.Δ. Αλμπάνης
Πρόεδρος του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Ηλίας Νικολακόπουλος

Καθηγητής Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης Πανεπιστημίου Αθηνών

"Ταξινόμησης τα επιδοτήματα"

σελ. 4-5

68^η Σύνοδος των Πρυτανείων και Προέδρων Δ.Ε.

Απόφαση της 68ης Συνόδου των Πρυτανείων και Προέδρων Δ.Ε.

Απόφαση του Συλλόγου Μελών ΔΕΠ του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

σελ. 2

"Οικονομία και υγεία"

Γεώργιος Νίκος
Καθηγητής Επιστήμης Οικονομίας Πανεπιστημίου Ιωαννίνων
Διευθυντής Κέντρου Επιστήμης Οικονομίας

σελ. 3

Φοιτές Πολιτισμού στο Παιδικό Παιχνίδι

Επιτροπή Λόγου & Τέχνης, Κέντρο Πολιτισμού Μονής Περιστεράς, σελ. 12

"Ευρωζωνικότητα και Ψηφιακή Ανάπτυξη" από το Χρήστο Ντόκο σελ. 11

Βενετσάνος Μαυρίδας

Καθηγητής Ψυχολογίας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

"Οικονομική Κρίση και Ψυχική Υγεία"

σελ. 3

Γιώργος Σωτηρίδης

Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου Π.Ι.Ιωαννίνων

"Η μεταρρύθμιση της ανώτατης εκπαίδευσης υπό το πρίσμα των αναπτυξιακών επιζητήσεων της ακαδημαϊκής κοινότητας"

σελ. 6-7

Ο Φίλιππος Τσιουμάνης μιλά στην Εφ. Του Πανεπιστημίου για τις δράσεις κοινωνικής προσφοράς.

Δείτε πώς μπορείτε να προσφέρετε οι εσείς.

σελ. 9

Ομόφωνη Απόφαση της 68ης Συνόδου των Πρυτάνεων και Προέδρων Δ.Ε. των Ελληνικών Πανεπιστημίων

Η 68η Σύνοδος των Πρυτάνεων συνεδρίασε σε μια από τις πλέον κρίσιμες στιγμές για την ελληνική κοινωνία και οικονομία. Η κλιμακούμενη κρίση επιδρά με δραματικό τρόπο και στη λειτουργία των Πανεπιστημίων της χώρας.

Αντί για διάλογο, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, απόφαση και από αυτή τη Σύνοδο, παρεμβαίνει στη διερεύνηση των εκλογών ανάδειξης των Συμβουλίων με τροποποιήσεις και ρυθμίσεις που συνιστούν θεσμική εκτροπή και ευνοούν τη

δημιουργία ισχυρών ομαδοποιήσεων. Διακυβεύεται έτσι η ενότητα της πανεπιστημιακής κοινότητας, αποδυναμώνεται η διοίκηση των Πανεπιστημίων και ακυρώνεται η συμβολή τους στην έξοδο της χώρας από την κρίση.

Την ίδια στιγμή, με ουσιαστική πολιτική ευθύνη του Υπουργείου, τα Πανεπιστήμια αντιμετωπίζουν οξύτατα προβλήματα προϋπολογισμού, κάλυψης των εκπαιδευτικών, διοικητικών και ερευνητικών λειτουργιών και υποστήριξης του ανθρώπινου δυναμικού τους.

Η Σύνοδος των Πρυτάνεων με αίσθημα ευθύνης και επίγνωση της κρισιμότητας των στιγμών απευθύνεται στην πολιτειακή και πολιτική ηγεσία του τόπου ζητώντας να αναληφθούν πρωτοβουλίες με σκοπό την αποκατάσταση των όρων ομαλής ακαδημαϊκής λειτουργίας των Πανεπιστημίων.

Τέλος, η Σύνοδος των Πρυτάνεων ορίζει το τριήμερο 15-17 Νοεμβρίου 2011 ως «Ημέρες του Ελληνικού Δημοσίου Πανεπιστημίου» και καλεί την πανεπιστημιακή κοινότητα να συμμετάσχει σε εκδηλώσεις στήριξής του.

Σύλλογος Μελών ΔΕΠ Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

ΑΠΟΦΑΣΗ

για τη συγκρότηση της Οργανωτικής
Επιτροπής που θα έχει την ευθύνη για την
ανάδειξη των μελών του πρώτου
Συμβουλίου του Πανεπιστημίου

Με αφορμή τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 2481 Β, 3-11-2011) της απόφασης της Υπουργού Παιδείας με την οποία συγκροτείται η Επιτροπή που θα έχει την ευθύνη για την ανάδειξη των μελών του πρώτου Συμβουλίου του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, το Δ.Σ. του Συλλόγου μελών ΔΕΠ του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων στη συνεδρίασή του της 11-11-11:

1. Διαπιστώνει ότι, μετά την άρνηση του Πρύτανη και τη σχετική απόφαση της Συγκλήτου να υπογράψει τη διαπιστωτική πράξη, η Υπουργός, παραβιάζοντας ακόμα και τον ίδιο της τον νόμο, χρειάστηκε να ανατρέπει σε προ 15ετίας μέλη Πρυτανικών Αρχών για να στελεχώσει την Επιτροπή.
2. Θεωρεί θετικό το ότι μια σειρά συναδέλφων αρνήθηκαν ρητά τη συμμετοχή τους στην Επιτροπή.
3. Καλεί τους συναδέλφους που ορίστηκαν από την Υπουργό να μη δεχτούν το ρόλο που τους ανατέθηκε.
4. Επικρατεί την απόφαση του Πρύτανη και της Συγκλήτου να προσβάλουν την συνταγματικότητα του ορισμού της Επιτροπής.

5. Υπευθυμίζει την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου της 27-9-11 με την οποία καλεί τη Συγκλήτου «με απόφασή της να μην επιτρέψει τη δόση στοιχείων από τις Διοικητικές Υπηρεσίες που θα δρομολογήσουν την υλοποίηση του νέου νόμου».
6. Υπευθυμίζει επίσης την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου της 9-9-11 που «τονίζει με έμφαση ότι αυτός ο νόμος δεν πρέπει να εφαρμοστεί, πρέπει να ακυρωθεί αγωνιστικά στην πράξη».
7. Καλεί τους συναδέλφους σε εγρήγορση και ετοιμότητα μπροστά στην κατάσταση που διαμορφώνεται.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΕΙΑ

Του Βενετσάνου Μωραία,

Αντιπρύτανη, Καθηγήτρια
Ψυχιατρικής της Ιατρικής Σχολής
του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Η οικονομική κρίση που πλήττει την Ελλάδα, την Ευρώπη και ολόκληρο τον κόσμο, κατά την οποία οι άνθρωποι καταναλώνουν πιο πολύ από όσους παράγουν, έχει ως αποτέλεσμα να μειώνονται οι πόροι για την παροχή υγείας και δικαιωμάτων στην εργασία, την παιδεία και την υγεία έχουν αρχίσει να περιορίζονται σημαντικά κάτω από την πίεση του αέρα που χροιά των καυρών, δεν μετράται μόνο οι οικονομικοί όροι, αλλά και από το αποτέλεσμα που έχει στην καθημερινή ζωή των ανθρώπων.

Πέρα από την «μτασμοποίηση» των μεσικών στρωμάτων και την εξορία των πτωχών, η κρίση διασπείνει όλες τις μορφές κοινωνικής αλληλεγγύης της οποίας είχε θεσπίσει το κοινωνικό κράτος ως βασική του υποχρέωση, όπως είναι οι δημόσιες υπηρεσίες υγείας.

Η Ελλάδα, ο ασθενέστερος κρίκος της Ευρωπαϊκής, υφίσταται πιο σημαντικές πιέσεις των αγορών, με αποτέλεσμα την αυξανόμενη ανισότητα, τη μείωση των μισθών και συντάξεων και την αδυναμία των πολιτών να ανταπεξέλθουν στις υποχρεώσεις τους, να έχουν αρνητικές και, στα πιο αδύναμα οικονομικά στρώματα, να έχουν πρόσβαση στην πιο βασική αγαθά, όπως η στέγαση, η τροφή και η φροντίδα της υγείας τους.

Στο θέμα της υγείας, είναι ήδη γνωστό πως η φτώχεια συνδέεται άμεσα με την υποβάθμιση της υγείας, τόσο της σωματικής, όσο και της ψυχικής. Ο παλιός που υφίσταται την οικονομική κρίση, περνούσε αναγκαστικά τους πόρους του να χάνει που διαθέτει για τη φροντίδα της υγείας του, ενώ το δημόσιο σύστημα υγείας, υφιστάμενο και αυτό με τη σειρά του της συνέπειας των οικονομικών περικοπών, μπορεί να προσφέρει όλο και λιγότερα, τη στιγμή που αναμενεται όλο και μεγαλύτερες ανάγκες λόγω της κρίσης.

Από την άλλη μεριά, το ίδιο το stress που προκύπτει από την οικονομική κρίση, έχει άμεσες επιπτώσεις στην υγεία των πολιτών. Παράγοντες όπως η ανεργία, η οικονομική ανασφάλεια και τα παραπάνω είναι, βασικούς μεγάλους πίκτες στο άσος, με εθιστική επεκταθεί στην σωματική και ψυχική του υγεία. Είναι γνωστό πως η ανεργία και η οικονομική ανασφάλεια συνδέονται με την αύξηση της συχνότητας των «συνήθων ψυχικών διαταραχών όπως το άγχος, η κατάθλιψη και οι διάφορες μορφές νευρώσεων, αλλά και την αύξηση της συχνότητας των αυτοκτονιών.

Πρόσφατο άρθρο στο ένθετο ιατρικό περιοδικό Lancet, αποκαλύπτει τους κινδύνους για την υγεία στη χώρα μας ως αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης. Τα πρώτα στοιχεία είναι ιδιαίτερα δυσολύτα.

Με βάση στοιχεία του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου, παρατηρείται αύξηση στο ποσοστό των ατόμων που έχουν αρνητική άποψη για την κατάσταση της υγείας τους, ενώ, από άλλα στοιχεία που παρουσιάζονται, οι τηλεφωνικές κλήσεις για ιατρική βοήθεια, για την αυτοκτονία έχουν αυξηθεί σημαντικά. Βέβαια, τα στοιχεία αυτά είναι ενδεικτικά και θέλουν μόνο όραση το πρόβλημα, αλλά αποσπάζουν κάποιες συνάψεις για το μέλλον.

Αναμένεται κατά συνέπεια, σημαντική υποβάθμιση του επιπέδου υγείας των Ελλήνων πολιτών, ως συνέπεια της οικονομικής κρίσης.

Όσον αφορά την ψυχική υγεία, παρά το γεγονός πως τα υπάρχοντα στοιχεία αφορούν στην αρχή της οικονομικής κρίσης, είναι ιδιαίτερα δυσολύτα. Η Πανελλαδική Μελέτη Ψυχικής Υγείας που διεξήχθη από τον Ψυχιατρικό Κλινικό του Πανεπιστημίου μας από τον Οκτώβριο 2009 έως τον Ιανουάριο 2010 σε γαλλικό δείγμα 4900 ατόμων 18-70 ετών, δεν δείχνει μεν την επίδραση της οικονομικής κρίσης στην ψυχική υγεία των Ελλήνων, οφείνται διεξήχθη στην αρχή της, ωστόσο αναμένεται στοιχεία της απαιτούν ιδιαίτερη προσοχή.

Σύμφωνα με τα πρώτα αποτελέσματα, το 14% των Ελλήνων (1.200.000 άτομα), πάσχουν από κάποια διαταραχή ψυχικής διαταραχής, συνήθως κατάθλιψη ή αγχώδη διαταραχή. Στους μισούς από αυτούς, (7% ή περίπου 600.000 άτομα), η ψυχική διαταραχή είναι αρκετά σοβαρή ώστε να απαιτείται θεραπευτική παρέμβαση.

Εν τω μεταξύ, μόνο το 25% από αυτούς έχει επαφή με ψυχίατρο για το πρόβλημά του, ενώ μόνο το 50% έχει συζητήσει το θέμα με τον οικονομικό του γιοτήρα.

Η συχνότητα των ψυχικών διαταραχών σε αυτήν την έρευνα, δεν διαφέρει από εκείνη σε έρευνες με την ίδια μεθοδολογία σε άλλες χώρες, όπως στη Μ.Βρετανία, όμως το «έκσος της θέματος» σε αυτήν είναι πολύ μικρότερο.

Ιδιαίτερα σημαντικό εύρημα σε αυτήν την έρευνα, είναι η συχνότητα των διαταραχών αλλά και ορισμένων συμπτωμάτων σε συγκεκριμένες ομάδες του πληθυσμού.

Η συχνότητα της κατάθλιψης στους διαταραγμένους και στους συνυπολογισμένους είναι υπερβολικά από τους εργαζόμενους (5,4% προς 2,2%), η συχνότητα ψυχικών διαταραχών στο άσος με σοβαρές οικονομικές δυσκολίες είναι περισσότερο από αυτό φορέας μεγαλύτερη από τα άσος χωρίς οικονομικές δυσκολίες (22% προς 3%), με την κατάθλιψη ειδικότερα να είναι 11 φορές συχνότερη στους τελευταίους (11,45% προς 1,05%).

Ιδιαίτερα σημαντική είναι τα ευρήματα που αφορούν το «επίσος» «εύχης θανάτου», που αφορά στην τάση του ατόμου να θεωρεί το θάνατο ως λύση για τα προβλήματά του. Το σπύσμα αυτό συνδέεται με τη ίδια αυτοκτονία, που με τη σειρά του σχετίζεται με τις απειρίες αυτοκαταστροφής.

Από τα αποτελέσματα, προκύπτει πως οι διαταραχές εμφανίζονται υπερηλεκτρικά συχνότερα σε σχέση με τους εργαζόμενους (10% προς 3%), ενώ το άσος με σοβαρές οικονομικές δυσκολίες μεγαλύτερη από έξη φορές συχνότερα σε σχέση με το άσος χωρίς οικονομικές δυσκολίες (13% προς 2%).

Κατά συνέπεια, το βάθμα της οικονομικής κρίσης και η επίδραση της ανισότητας σε μεγαλύτερη ημίση του πληθυσμού, αναμένεται να αυξήσει τη συχνότητα των ψυχικών διαταραχών στον πληθυσμό, οφείνται περισσότερο άσος θα ανήκουν στις κατηγορίες των ανέργων και των οικονομικά μειονεκτικών.

Επιπλέον, λόγω της οικονομικής κρίσης και της μείωσης των πόρων που το άσος και το κράτος μπορούν να διαθέσουν για την ψυχική υγεία, το έκσος θεραπευτικό αναμένεται να διευρυνθεί περισσότερο.

Όσον αφορά στις αυτοκτονίες, τα τελευταία στοιχεία σχετικά με το 2009 δε δείχνουν αύξηση της

συχνότητας, πέραν εκείνης των τυχαίων διακυμάνσεων που συμβαίνουν σε σπάνια γεγονότα. Γενόσης είναι πως στην Ελλάδα, οι αυτοκτονίες δεν είναι πολύ σημαντικό πρόβλημα, με τη χώρα μας να καταλαμβάνει μια από τις τελευταίες θέσεις στην Ευρώπη.

Εν τω μεταξύ, λόγω της οικονομικής κρίσης είναι πολύ δύσκολο να παρατηρήσει αύξηση της συχνότητας των αυτοκτονιών, αν και το μέγεθος της δεν είναι δυνατό να προβλεφθεί.

Η μεγάλη αύξηση των τηλεφωνημάτων στην εθνική γραμμή βοήθειας για την αυτοκτονία είναι πιθανόν να προαναγγέλλει μια αύξηση και των αυτοκτονιών.

Είναι σημαντικό η πα-ρακολούθηση του φαινομένου με στοιχεία από το 2010 και το 2011, προκειμένου να υπάρχουν πραγματικά στοιχεία που να επιβεβαιώσουν την αυξανόμενη συχνότητα αυτών.

Τέλος, η κρίση που προέκυψε από την αλλαγή της οικονομικής πολιτικής στις δεκαετίες του '80 και του '90, με αποτέλεσμα την προοδευτική

υποβάθμιση του κοινωνικού κράτους και την απώλεια προστασίας των εργαζομένων, αφήνει τον πολλή έρμαιο στις συνέπειες της οικονομικής ανισότητας που προκύπτει.

Ανεξάρτητα από τις ευθύνες των Ελλήνων κυβερνήσεων στη δημιουργία ας' ενός μεν ενός σπάταλου και διεφθαρμένου κράτους, ας' ετέρου δε στην απώλεια ουσιαστικής προστασίας των πολιτών απέναντι στην επερχόμενη βύλα της οικονομικής κρίσης σήμερα, περισσότερο από ποτέ άλλοτε, παρ' όλη την εξορία της υγείας του έθνους και των πολιτών του, σωματικής και ψυχικής.

Εν πάση ολίση στο άσος μέλλον να αρθροδοτήσει η χώρα και να (ανα)σπείρει το δρόμο της ανάπτυξης, αυτό μπορεί να γίνει μόνο με υγιείς εργαζομένους.

Για το λόγο αυτό, πρέπει ιδιαίτερα τη διαφύλαξη και ενίσχυση των υπηρεσιών του Εθνικού Συστήματος Υγείας, ώστε να μπορούν να παύουν το ρόλο τους στη διατήρηση της Υγείας του Έθνους.

Αναδημοσίευση από την εφημερίδα του Πανεπιστημίου Αθηνών

Στην πυρά α... πνύτης

Είναι ξεκάθαρο ότι η υπουργός Παιδείας κυρία Άννα Διαμαντοπούλου θέλει να (ε)ρωτήσει το ανατολίτικο δυνάστη και μάλιστα... από το παράθυρο, τις οικονομικές δυσκολίες των Α.Ε.Ι. Στο μέσον μέλη της θέττας των περισσότερων προπαιδευτικών χώρων, Πολίτες μιλούν για εκπαιδευτική συμπεριφορά, ανήσυχος με εκείνη που έχει επέλθει και ο καθηγητής Γ. Γ. Παπαδόπουλος. Έχουν όμως οι πολίτες, που κινούνται από αυτή την πολιτική σκέψη, ανησυχίες που (δεν) είναι χωρίς να την υποστηρίζουν; Τα πανεπιστήμια άλλωστε δε είναι εκεί και εύκολο. Το ίδιο και οι καθηγητές τους. Αυτοί όμως:

Εφόσον λοιπόν το υπουργείο Παιδείας θα ορίσει εφευρετικές επιτροπές, θα στήσει κάλπες θα φτιάξει τους εκλογικούς καταλόγους, θα καθορίσει τον τρόπο ψηφοφορίας, μήπως τελικά αποφασιστεί να στείλουν τα μέλη Δ.Ε.Π. τις ψήφους τους ταχυδρομικά;

Υποναυαγισμός

Στην ίδια πολιτική η απόφαση των προηγούμενων ημερών από τη ηγεσία του υπουργείου Παιδείας αποφασίζει να μην στείλει συγχρόνως στα πανεπιστήμια και τα Ε.Τ.Ε. που δεν (δυσαν) στείλουν για τους φοιτητές τους. Τα οποία τελικά δεν (δυσαν) Στις περισσότερες από τις σχολές δεν (δυσαν) λόγω καλλιέργειας από τους φοιτητές και οι κερδισμένοι. Και ποιος πρέπει να ειδικεύεται;

Αλήθεια, στην περίπτωση που οι καθηγητές ορίσονται στην Πολιτεία (δηλαδή το Υπουργείο), τι, σχολείο βέβαια, οι πολίτες και οι κερδισμένοι θα (δυσαν) μέρη να στείλουν οι κάλπες;

Φοβίες (στη Συμβολική Διάκριση)

Τέλος, όπως μας βεβαιώνουν αρκετοί έγκυροι και κυρίως ψυχίατροι επιστήμονες, το νέο εκλογικό σύστημα αναδείξει των μελών του Συμβολικού Διακρίσης στο Πανεπιστήμιο θα οδηγούσε στην αντίληψη κατάθεσης από αυτήν που είναι κατά και οι εμπιστευτικές. Οι «μεταφορετικές» φόβους, που προβλέπεται κατά (δυσαν) να μην υπάρχει «μυστική» ψήφος, οδηγούν τους υποψηφίους στον σχηματισμό μπλοκ, ουσιαστικά κομμάτι-παράκομμα, (δυσαν) ώστε τελικά οι ψηφοφόροι θα «καλούν» να βάλουν τις προτιμήσεις τους εντός του μπλοκ, ώστε να μην «εχθούν» οι άλλους υποψηφίους ενός μπλοκ, οι μεταφορετικές ψήφοι. Τέλος. Από τα ξεκάθαρα και ανοικτά υποψηφίους πρωταγωνιστή (υποψηφίους) πρώτης και αντιπρωταγωνιστή (υποψηφίους) σε αδύνατο και ανεπίσημο μπλοκ-φασίς!

Μόλλον (δυσαν) τελικά σκέψη για να αντιγράφουν και να εντάξουν ένα εκλογικό σύστημα που εφαρμόζεται σε ελάχιστες ειδικές περιπτώσεις, με παρωσιμία κομμάτων, στη λειτουργία Πανεπιστημίου.

Παραμυθισμός, για την καταμύηση με το νέο σύστημα έχουμε το λογαριασμό (το αντίγραφο), σε αυτό δεν «παίρνουμε», αλλά μιλούν δεν θα (δυσαν) τούτους ειδικούς που θα (δυσαν) να το ελέγξουν οι εύλογο διάστημα κατά τη διαδικασία της καταμύησης των ψήφων.

Αμφιβάλλω κανείς ότι με το συγκεκριμένο εκλογικό σύστημα ούτε «μυλάνε» ούτε «επιλύονται» κανείς, εκτός εάν είναι ειδικός...

Αναδημοσίευση από την Ελευθεροτυπία (9/12/2011)

Όχι λεφτά, ίδιες...

Έγινε το μικρότερο προαπολογισμός που είχε ποτέ η χώρα, δραματικό αριθμό απογοήτευσης εκπαιδευτικών και τράπησε το πρόβλημα της υποανάπτυξης. Τόσο την η υπουργός Άννα Διαμαντοπούλου, μιλώντας στο συνέδριο του νοτιοανατολικού Βουρλε. «Σε αυτές τις περιπτώσεις», πρόσθεσε, «το έλλειμμα είναι η παραδοσιακή η

παιδιά με το ελάχιστο για το μέγιστο. Όταν δεν υπάρχουν χρήματα πρέπει να υπάρχουν ιδέες». Μια τέτοια εφάρμοξη είναι φαίνεται ότι θέλουν να «κάνει» την η υπουργός, όταν απάντησε με διακριτή χρηματοδότηση δόξα (δυσαν) να εργαζομένων το νόμο για το νέο τρόπο εκλογής των προπαιδευτικών οργάνων.

Μακάρι να δώσει...

Ταξινομώντας τα αταξινόμητα

Του Ηλία Νικολακόπουλου

Ύστερα από τρίμηνη (και μυετοκαπλή) κυοφορία το υπουργείο Παιδείας έδωσε στη δημοσιότητα στις 18 Οκτωβρίου ένα κακογραμμένο (όπως συνηθίζει) σχέδιο υπουργικής απόφασης, διευκρινίζοντας το αναφερό-

μενο ως σύστημα «ταξινόμησις ψήφου», με το οποίο προβλέ-

πεται να εκλεγούν τα σκέη (ή έξη) κοινοτικά μέλη του Συμβουλίου (Διοίκησης) των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων - αν και όποτε πραγματοποιηθούν οι σχετικές εκλογές.

Μια πρώτη παρατήρηση αφορά το ψευδοπρόγραμμα της ονομασίας. Το εκλογικό σύστημα που περιγράφει το σχέδιο υπουργικής απόφασης αποκαλείται διεθνώς «ενιαία μεταβιβαστή ψήφος» (Single-Transferable-Vote), γνωστό και με την καθιερωμένη συντομογραφία STV. Πρόκειται για το παραδοσιακό (και συνταγματικώς κατοχυρωμένο) εκλογικό σύστημα που εφαρμόζεται στην Ιρλανδία και τη Μάλτα από το 1921. Το ίδιο σύστημα υιοθετήθηκε και από τη Μάλτα μετά την ανεξαρτησία (αφού προηγουμένως είχε εισαχθεί από τη βρετανική αποικιακή διοίκηση για σώματα που είχαν δημογραφική).

Σήμερα, εκτός από την Ιρλανδία και τη Μάλτα, το STV εφαρμόζεται επίσης για την εκλογή τερουσάς στην Αυστραλία και των ευρωβουλευτών στη Μεγάλη Βρετανία. Απορρίφθηκε όμως, τον περασμένο Μάιο, μετά πολλών εναγών, στο δημοψήφισμα που πραγματοποιήθηκε για επιβολή εφαρμογή του στις βουλευτικές εκλογές της Μεγάλης Βρετανίας.

Σ κάθε περίπτωση, πάντως, ουδείς ποτέ αναφέρθηκε στο STV με τον όρο «ταξινόμησις ψήφου», οι οποίοι εβάλου αποτελει αδόκιμη μετάφραση του ordinal vote (αντί του ορθού «διατεταγμένη» ή «εραρχωμένη» ψήφος). Ψάλλ γράμματα για ανθρώπους που συνηθίζουν να μιλούν και να γράφουν με «βαρβαρόμοις δεινούς τα ελληνικά».

Η δεύτερη παρατήρηση αφορά τη διαδικασία με την οποία επιμερίζεται να επιληθεί το συγκεκριμένο εκλογικό σύστημα, δηλαδή την καθέρωσή του με απόλυτη υπουργική απόφαση. Βέβαια, το υπουργείο Παιδείας έχει ήδη εξασφαλίσει, και με την πρόσφατη τροπολογία έχει αναενώσει, τη σχετική νομοθετική εξουσιοδότηση, παρά τις ρητές αντιρρήσεις του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής, το οποίο στην έκθεσή του είχε επισημάνει ότι θα χρειαζόταν τουλάχιστον έκδοση Προεδρικού Διατάγματος.

Με δεδομένο όμως πλέον το περιεχόμενο του σχεδίου υπουργικής απόφασης που δημοσιοποιήθηκε, η επισημάνση του Επιστημονικού Συμβουλίου γίνεται απαλώς επικίρρη. Αν με την υπουργική απόφαση επρόκειτο απλώς να ρυθμιστούν τεχνικά θέματα, η σχετική διαδικασία θα μπορούσε, έστω και καταχρηστικά, να γίνει αποδεκτή.

Στη συγκεκριμένη όμως περίπτωση δεν πρόκειται για τεχνικές ρυθμίσεις αλλά για την καθέρωση ενός κανονισμού, περιωριακού και εξαιρετικού περιόλου εκλογικού συστήματος, αγνώστου όχι μόνον στην ελληνική αλλά και στην ευρώτερη ευρωπαϊκή εκλογική πρακτική. Και τέτοια απόλυτη νομοθετική εξουσιοδότηση είναι αμφίβολο αν το υπουργείο Παιδείας θα

την είχε εξασφαλίσει αποκαλύπτοντας τις προθέσεις του στη βουλή. Ισως γι' αυτό προτίμησε να χρησιμοποιήσει τον ψευδοπρόγραμμα, αδόκιμο και ασαφή όρο «ταξινόμησις ψήφου».

Ένα περίπλοκο και δυσλειτουργικό εκλογικό σύστημα

Η «ενιαία μεταβιβαστή ψήφος» (STV) αποτελεί μια πρώτη και απλή αγγλοσαξονική εκδοχή της αναλογικής, η οποία ενεργοποιήθηκε αρχικά με στόχο να διασφαλίσει την εκπροσώπηση της προτεσταντικής μειονότητας στην τότε ενιαία Ιρλανδία, πριν από την ανεξαρτησία. Κατά κανόνα, έστω, εφαρμόζεται σε συνδυασμό με αλγεοδρικές περιφέ-

ριές (λόγω της πολυπολικότητας του συστήματος) και μόνον σε χώρες οι οποίες χαρακτηρίζονται από ισχυρές κοινοτικές και παραταξιακές ταυτίσεις, (όπως το απόλυτα δικαιωματικό σύστημα της Μάλτας), ώστε να είναι λειτουργική η μεταφορά ψήφου μεταξύ υποψηφίων της ίδιας παράταξης. Το σύστημα STV υιοθετεί έναν τρόπο ψηφοφορίας που προσομοιάζει με αυτόν που ισχύει στα πλειοψηφικά συστήματα, τα μόνον με τα οποία άλλωστε είναι εξοικειωμένοι οι Βρετανοί. Για να διασφαλίσει όμως την εκπροσώπηση των μειοψηφιών και μια σχετική αναλογικότητα, αφενός προβλέπει τη δυναμική ιεράρχηση των υποψηφίων και αφετέρου ενσωματώνει στον μηχανισμό κατανομής των εδρών την έννοια του εκλογικού μέτρου, όπως αυτό ορίζεται στα αναλογικά συστήματα της ηπειρωτικής Ευρώπης («ήτρετα του 1» ή εκλογικό μέτρο κατά Hagenbach-Bischoff). Και εφ' όσον, επομένως, κάποιος υποψήφιος υπερβεί το εκλογικό μέτρο (και ενγέλει), οι «πλεονάζουσες ψήφοι» του επιμερίζονται αναλογικά στους υποψηφίους που αναγράφονται ως «εύτερη προτίμηση» στα ψηφοδέλτια του, κατά κανόνα υποψηφίους που ανήκουν στην ίδια παράταξη.

Η αντίστοιχη διαδικασία επαναλαμβάνεται στη συνέχεια, όσες φορές χρειαστεί, έως ότου συμπληρωθεί ο αριθμός των υποψηφίων που προβλέπεται να εκλεγούν, με αποκορύφωση ενδογόμενης των υποψηφίων που συγκέντρωσαν τις λιγότερες ψήφους «πρώτη προτίμηση».

Αυτό επιβάλλει μια μακροπρόθενη διαδικασία με συνεχείς γύρους καταμέτρησης, πολυάριθμες αριθμητικές πράξεις, και μεταβαλλόμενες, από γύρο σε γύρο, «συντελεστές διάταξης». Έτσι, π.χ., για την οριστική εξαγωγή του αποτελέσματος σε μια μεσαίου μεγέθους εκλογική περιφέρεια (4εδρική ή 5εδρική) στην Ιρλανδία απαιτούνται κατά κανόνα δύο 24ωρα.

Άλλωστε, όπως φαίνεται και στο παράδειγμα εφαρμογής που παραθέτει στην ιστοσελίδα του το υπουργείο Παιδείας, για την εκλογή 3 εκπροσώπων μεταξύ 5 υποψηφίων και με μόνον 100 ψηφοφόρους, οι απαιτούμενες αριθμητικές πράξεις καλύπτουν πέντε σελίδες. Αν πρόκειται να εκλεγούν στο

Ε.Κ.Π.Α. 8 κοινοτικά μέλη του Συμβουλίου, με πιθανόν 200 υποψηφίους και 2.000 ψηφοφόρους αναλαμβανόμενες να έχει να αντιμετωπίσει η 5μελής επιτροπή που θα αναλάβει τη διενέργεια εκλογών. Για να παρακάμψει το ζήτημα αυτό, το σχέδιο της υπουργικής απόφασης προβλέπει ότι η καταμέτρηση μπορεί να γίνει ηλεκτρονικά» και η

Το εκλογικό σύστημα που

περιγράφει το σχέδιο

υπουργικής απόφασης

αποκαλείται διεθνώς

«ενιαία μεταβιβαστή

ψήφος» (Single-

Transferable-Vote),

γνωστό και με την

καθιερωμένη

συντομογραφία STV.

Πρόκειται για το

εκλογικό σύστημα που

εφαρμόζεται στην

Ιρλανδία και τη Μάλτα

Η φωτογραφία απεικονίζει το κτίριο του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Για την οριστική
εξαγωγή του
αποτελέσματος σε μια
μεσαίου μεγέθους
εκλογική περιφέρεια
(4εδρική ή 5εδρική) στην
Ιρλανδία απαιτούνται
κατά κανόνα δύο 24ωρα

συνδυαστική ανακοίνωση του υπουργείου Παιδείας ισχυρίζεται ότι «έχει καταρτισθεί από τις υπηρεσίες του ειδικό πρόγραμμα».

Προφανώς εννοεί ότι έχουν ανιχνωθεί το "STV election software" διαθέσιμο στην ιστοσελίδα της Electoral Reform Society of Britain. Το ζήτημα όμως που ανακύπτει με την ηλεκτρονική καταμέτρηση - εκτός από το χρονόδρομο της διαδικασίας αφού πρέπει να καταχωρηθεί ηλεκτρονικά το σύνολο των ψηφοδελτίων με όλες τις αναγραφόμενες προτιμήσεις - είναι ότι μόνον επικουρικά μπορεί να χρησιμοποιηθεί. Γιατί είναι αδύνατο ο έλεγχος μιας εκλογικής διαδικασίας να επαφίεται αποκλειστικά σε εμπειρογνώμονες της πληροφορικής.

Και μερικά ερωτήματα

Η εμμονή του υπουργείου Παιδείας να καθιερώσει ένα περίπλοκο και δυσλειτουργικό σύστημα για την εκλογή των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου σε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι., είναι δύσκολο να ερμηνευτεί. Η πιο καλοπαιραϊστική εκδοχή είναι ότι η πολιτική ηγεσία του υπουργείου διακατέχεται από μια ισχυρή ιδεολογία. Ότι θα πρέπει, δηλαδή, να προμοστωθεί η επιλογή προσώπων (εξ ου και το ενιαίο ψηφοδέλτιο με όλους τους υποψηφίους) και να καταπολεμηθούν οι ομαδοποιήσεις (πολιτικές ή ακαδημαϊκές) που εκφράζονται με τα χωριστά ψηφοδέλτια.

Το ζήτημα όμως που ανακύπτει με την ηλεκτρονική καταμέτρηση είναι ότι μόνον επικουρικά μπορεί να χρησιμοποιηθεί. Γιατί είναι αδύνατο ο έλεγχος μιας εκλογικής διαδικασίας να επαφίεται αποκλειστικά σε εμπειρογνώμονες της πληροφορικής

Η ειρωνεία είναι ότι το προτεινόμενο σύστημα λειτουργεί προς την ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση, και αντί να αποδυναμώνει, ενδυναμώνει στην πράξη τις ισχυρές ομαδοποιήσεις. Ακόμη κι αν δεν αναγράφεται στα ψηφοδέλτια σε ποια ακαδημαϊκή (ή πολιτική) ομάδα εντάσσεται ο κάθε υποψήφιος - όπως συμβαίνει με την αναγραφή της κομματικής ένταξης των υποψηφίων στην Ιρλανδία και τη Μάλτα - είναι αναμφίβολο ότι ισχυρές ομαδοποιήσεις θα υπάρξουν. Γιατί το ίδιο το εκλογικό σύστημα προσοδοτις τις ισχυρά δομημένες ομάδες, οι οποίες μπορούν να κατευθύνουν (και εν μέρει να ελέγχουν) την ιεράρχηση της αναγραφής των υποψηφίων, ώστε η συγκεκριμένη ομάδα να επωφεληθεί τα μέγιστα από τη μεταφορά των ψήφων. Αυτός είναι και ο κυριότερος λόγος για τον οποίο, σε ορισμένες περιπτώσεις, το σύστημα STV όχι μόνον αποκλίνει από την αναλογική κατανομή αλλά έχει οδηγήσει ακόμη και σε αντιστροφή πλειοψηφίας και μειοψηφίας. Γι' αυτό άλλωστε και στη Μάλτα, όπου το φαινόμενο είναι αρκετά συχνό, προβλέπεται ειδική συμπληρωματική καταχώριση ονομάτων εδρών επικρατείας, ώστε να εξισορροπηθεί η εκλογική με την κοινοβουλευτική πλειοψηφία.

Προς τι λοιπόν η αλαζονική εμμονή σε ένα εκλογικό σύστημα με πολλάκις μειονεκτήματα και κανένα πραγματικό όφελος;

Υ.Γ. Ορισμένα χιούκλι λάτρη που ενδέχεται να οδηγήσουν σε ακραία παραίσθηση της ιδιότητας της φύσης, καθώς και παρωτέες μυθιστοίας που διαγνώσκουν υπέρμαχο στην πολιτικοποίηση που συνιστάται ελεύθερα να απαλειφθούν στην τελική εκδοχή της υπογραφής απόφασης.

Ο Ηλίας Νικολακόπουλος
είναι Καθηγητής του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης
και Δημόσιας Διοίκησης του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Αποσπάσματα από την ανακοίνωση του Υπουργείου Παιδείας για την εκλογή των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου

Στο προβλεπόμενο δεκαπενταμελές Συμβούλιο κάθε Πανεπιστημίου της χώρας (11μελές για τα μικρότερα από αυτά) συμμετέχουν:

- Οκτώ καθηγητές πρώτης βαθμίδας ή αναπληρωτές καθηγητές του Ιδρύματος (6 στα 11μελή) εκλεγόμενοι από το σύνολο των καθηγητών του Ιδρύματος (αποκλειστικά).
- Ένας φοιτητής - ως εκπρόσωπος των προπτυχιακών και μεταπτυχιακών φοιτητών και των υποψηφίων ιδρυκτόρων εκλεγόμενοι από τους φοιτητές.
- Έξι προσωπικότητες εκτός του ιδρύματος (4 στα 11μελή) εκλεγόμενοι από τα παραπάνω 8+1 (6+1) εσωτερικά μέλη του Ιδρύματος.

Για την πρώτη εφαρμογή του νόμου συστήνεται Σμελές Επιτροπή, αποτελούμενη από πρώην πρυτάνεις, αντιπρυτάνεις και αρχαιότερους καθηγητές, με αυτή τη σειρά επιλογής και μόνο κριτήριο την αποδοχή/καθένης να συμμετάσχει στη διαδικασία και να συμβάλει στην εκλογή του πρώτου Συμβουλίου του Ιδρύματος.

Η Επιτροπή ορίζεται με διαπιστευτική πράξη του Πρύτανη/Προέδρου Τ.Ε.Ι., και σε περίπτωση δικής του παράλειψης, από τον υπουργό Παιδείας. Η διαδικασία και οι τεχνικές λεπτομέρειες (ανάδειξη υποψηφίων, εκλογικοί κατάλογοι, εκλογικά τμήματα, συγκρότηση εφορευτικών επιτροπών και αρμοδιότητες, πρακτικά εκλογής, κ.λπ.), για την εκλογή των καθηγητών εσωτερικών μελών του Συμβουλίου ρυθμίζονται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η εκλογή των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου γίνεται από ένα ενιαίο ψηφοδέλτιο. Ο κάθε εκλογέας ορίζει τη σειρά προτίμησης μεταξύ των υποψηφίων, ξεκινώντας με τον αριθμό 1 για την πρώτη προτίμηση, το 2 για τη δεύτερη και δυνατότητα να δώσει σειρά προτίμησης μέχρι και στο σύνολο των υποψηφίων.

Για την ανάδειξη των εκλεγόμενων ακολουθείται το σύστημα της ταξινόμησης ψήφου που αποτελεί κανονισμός στις εκλογικές διαδικασίες της χώρας, πλην όμως δοκιμασμένο σε μία σειρά άλλων χωρών.

Το εκλογικό μέτρο ορίζεται ως το άθροισμα της μονάδας (1) με το πηλίκο της διαίρεσης του αριθμού των εγκύρων ψηφοδελτίων διά του αριθμού των εκλογέων θέσεων (π.χ. 8) συν ένα (1). Η καταμέτρηση των ψήφων - και σειρά προτίμησης - που έλαβε ο κάθε υποψήφιος γίνεται ενιαία και κεντρικά από την Κεντρική Εφορευτική Επιτροπή.

Γίνονται αλληλεπληλλοί γύροι καταμέτρησης και σε κάθε γύρο εκλέγεται ένας υποψήφιος, υπό την προϋπόθεση ότι έχει καλύψει το εκλογικό μέτρο, ή αποκλείεται ο υποψήφιος με τις λιγότερες ψήφους. Με συγκεκριμένο συντελεστή βαρύτητας πραγματοποιείται η μεταφορά των ψηφοδελτίων των υποψηφίων που εκλέγονται ή αποκλείονται.

Η διαδικασία καταμέτρησης εμφανίζει μια σχετική πολυπλοκότητα. Για τον λόγο αυτό έχει καταρτισθεί από τις υπηρεσίες του υπουργείου Παιδείας ειδικό «πρόγραμμα» για την ηλεκτρονική καταμέτρηση, βάσει του αλγόριθμου του ταξινόμησης, το οποίο αφενός διευκολύνει δραστηκά τη διαδικασία καταμέτρησης και εκλογής, αφετέρου αποτυπώνει κάθε ψηφοδέλτιο και κάθε στάδιο της εκλογικής διαδικασίας, και καθιστά διαφανή τη διαδικασία και ευχερέστατο τον έλεγχο των αποτελεσμάτων.

Αυτό το «πρόγραμμα καταμέτρησης» είναι στη διάθεση της Σμελούς επιτροπής του κάθε Α.Ε.Ι.

Αδύναμη προσεκτικότητας της σημερινής εκδήλωσης, αγαπητή φίλε...

Ευχαριστώ ιδιαίτερα τον Διευθυντή Σύλλογο και το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων για την τιμητική πρόσκληση να συμμετάσχω στην σημερινή εκδήλωση.

Από τότε που βυθίστηκα τον εαυτό μου στο Πανεπιστήμιο, η μεταρρύθμιση της ανώτατης εκπαίδευσης αποτέλεσε για από τις πλέον προσιμότητες εθελόγητες των εκάστοτε κυβερνήσεων. Ωστόσο, το μόνο σημαντικό εγχείρημα για τα πανεπιστημιακά μας πρόγραμμα, με τα βήματα και τα αρχικά του, ήταν αυτό το 1982. Εκείνη ακριβώς χρονιά, με πολλές σχετικές προσπάθειες, οι οποίες όμως αποδείχθηκαν είτε απολύτως είτε στιγμιαίες είτε καλύτερες των περιπτώσεων. Το αποτέλεσμα ήταν να επιβεβαιωθεί με μικρές αλλαγές, έως την ψήφιση του ισχύοντος νόμου 4059/2011, ένα δογματικό πλαίσιο που συν τα χρόνια αποδεικνύονταν, όλο και πιο παρωμένο, όλο και πιο προβληματικό και, ιδίως, όλο και πιο αναντίστοιχο με τις προκλήσεις των καιρών.

Το αήθημα λοιπόν για την μεταρρύθμιση της Ανώτατης Εκπαίδευσης ήταν ώριμο και σε αυτό νομίζω ότι συμφωνούσαν σχεδόν όλοι στον χώρο του Πανεπιστημίου, συμπεριλαμβανομένης και αυτής της ιδιαίτερης σημασίας, τόσο της Συνόδου των Πρυτάνεων όσο και της ΠΟΔΑΕΠ. Εδώ λοιπόν ανασταίωται το κείμενο: Αναποκαλύφθηκε ο νέος νόμος για το Πανεπιστήμιο στις προσδοκίες που είχαν καθιερωθεί.

Προσπατώ πιστεύω ότι στην αρχική πολιτική προαγωγή του υπουργείου απάντησα στο Πανεπιστήμιο υπήρχαν κάποια βασικά σημεία, τόσο στο επίπεδο της διδασκαλίας των προγράμμάτων όσο και στο επίπεδο της ανώτατης των προβλεπόμενων. Ωστόσο, και επειδή όπως είναι γνωστό ο δρόμος για την καλώς είναι σημαντικός με αρθρο πρόβλεψη, το νομοσχέδιο αποτέλεσε αποδείχθηκε εν πολλοίς απογοητευτικό. Η σημερινή εκδήλωση, βέβαια, επιβεβαιώνει, κατ'αρχήν, στον πανεπιστημιακό πρόγραμμα που συγκεκριμένα και, σε αυτή προέχοντες, προβλέπει να παραμείνει. Την όμως από μια τόσο προσιτή, επιβεβαιώνει με προνόμιο κάποιες γενικότερες κριτικές ανάψεις.

Πως είναι, αγαπητή φίλε, οι προϋποθέσεις για την επιτυχή μιας μεταρρύθμισης της ανώτατης εκπαίδευσης;

Πρώτη προϋπόθεση είναι αναμφίβολα ο σεβασμός του συνταγματικού πλαισίου, κάτι -μάλιστα των άλλων- μια τυχόν δικαστική περίπτωση μπορεί να την εκτροχιάσει συνολικά. Εξάλλου, όμως θα αποδείξει.

Δεύτερη προϋπόθεση είναι ο σεβασμός της πανεπιστημιακής μας παράδοσης, η οποία δεν είναι, ουκ εμμένω, ούτε απορριπτική ούτε αμελή, όπως δυστυχώς φαίνεται να υπονοείται από τις έως τώρα κινήσεις του υπουργείου. Καμία μείωση αλλαγών δεν μπορεί να γίνει εν καιρώ, συν συνολική και μηχανιστική άρνηση του παρελθόντος. Η μόνη τομή που μπορεί όντως να αποδοθεί πρόδροση και αποτελεσματική είναι αυτή τομή που θα είναι μια ριζική αλλά παράλληλα θα κινείται μέσα στην συνέχεια της πανεπιστημιακής μας παράδοσης.

Τρίτη προϋπόθεση είναι ο προσεκτικός χαρακτήρας της μεταρρύθμισης. Από όμως δεν σημαίνει την άκριτη και μηχανιστική προσαρμογή των πανεπιστημιακών μας προγραμμάτων στο «νέο» δογματικό, τα οποία στις θέσεις του Υπουργείου παρουσιάζονται περίπου στον Βεσπασίαν με ισχυρή φυσική νόμο. Το προσεκτικό, αντίθετα με το απλόσχημο, σημαίνει πρώτα και πάνω απ' όλα την προσεκτική διάκριση των σημαντικών δεδομένων, εθνικών και διεθνών, και την κριτική ανάλυση προς αυτό, με πολλαπλά κριτήρια, τα οποία πρέπει προεξοφώντας να κινούνται γύρω από το δημόσιο συμφέρον και τον ουσιαστικό χαρακτήρα της ανώτατης παιδείας.

Τέταρτη προϋπόθεση είναι η προσεκτική και σταδιακή προώθηση των αλλαγών, με προα-

Η μεταρρύθμιση της ανώτατης εκπαίδευσης υπό το πρίσμα των συνταγματικών εγγυήσεων της ακαδημαϊκής ελευθερίας

Γιόργος Χ. Ζουράβελις
Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου
στο Πανεπιστήμιο Αθηνών

Ομιλία στην εκδήλωση
του Διευτηρίου Σύλλογου
και του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, 2.12.2011

Χρυσές αυτές που είναι ώριμες στο επίπεδο συνειδησίας της πανεπιστημιακής κοινότητας. Κι αυτό γιατί, σε διαφορετική περίπτωση, απλώς επαναλαμβάνονται από τον συμβολικό φορές στο παρελθόν, να συστηματοποιούνται εναντίον της μεταρρύθμισης, ταυτοχρόνως, όλοι οι φορείς της ανώτατης εκπαίδευσης, ακόμη και αν συμφωνούν με πολλές επιμέρους στιγμές της.

Ας ερμηνεύσω όμως από το συνταγματικό πλαίσιο, στο οποίο επικεντρώνονται οι μεγαλύτερες επιφυλάξεις μου:

Αρχίζω από μια γενική παρατήρηση. Αρκείτο θεωρούν -όλοι καλοπροαίρετοι και όλοι υπεύθυνοι- ότι το μέλλον πρόβλεψη για τη διασφάλιση του Πανεπιστημίου είναι το Σύστημα, στην ανθεκτικότητα του οποίου ενισχυθούν πολλές ελπίδες. Προσπατώ να συμπεριφέρω αυτήν την άποψη, διότι φοβούμαι ότι -ανέρχονται προβλήματα- η εισβολή του «ελευθώλου» στο Πανεπιστήμιο θα γίνει, όπως και σε άλλες αντιστοιχίες καταστάσεις (π.χ. Ρωδιστική κατάσταση), με όρους FarWest, δηλαδή με αποκαταστήσει κληρονομία του άμεσου και εύλογο κληρονομία και χωρίς αρχές. Εξ άλλου πιστεύω ότι με το ισχύον δογματικό πλαίσιο θα μπορούσε να επιτευχθεί πολύ μεγαλύτερη ευελιξία αλλά και να λειτουργήσει στην χώρα μας αναλκαστική εκδοχή μιας ηγεμονιστικής πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, αρχή βέβαια να πρόκειται για σοβαρές εκδοχές της όλης για αναδιοργανωμένα ΕΚ...

Εν πάση περιπτώσει, πάντως, πέρα από την άποψη που μπορεί να έχει κανείς για την αναδιοργάνωση του Συστήματος -και κάθε εστιασμένη βελούδα σχεδίαση- το συνταγματικό πλαίσιο σήμερα είναι δεδομένο και δεν επιτρέπει ούτε βολο-τηριασμούς ούτε κενωτισμούς. Όπως λέμε στα νομικά, όλοι είναι να συζητήσουν δεσποτιστική, δηλαδή με ένα Σύστημα όπως θα το ήθελε κανείς και άλλο δεσποτιστική, δηλαδή με βάση το Σύστημα όπως ισχύει. Και η καθολική επιλογή του ισχύοντος Συστήματος, σε σχέση με το όχημα του εφάρμο-ζου, δεν είναι αλλά παρά η ακαδημαϊκή εκπαίδευση, με την συγκεκριμένη λειτουργία και της συγκεκριμένης εγγυήσεως της. Η άποψη μου, δε, στο σημείο αυτό, και θα την χωρίσω περιτομή, είναι ότι ο νομοθέτης διέπραξε βαρύνοντα σφάλμα στην με την ψήφιση του νέου νόμου για τα Πανεπιστήμια, διότι παραβίασε ευθέως τις συνταγματικές εγγυήσεις της ακαδημαϊκής εκπαίδευσης.

Ας δοκιμάσω όμως τα πρόγραμμα της συγκεκριμένης:

1. Η ελευθερία της συνταγματικής

Προσπατώ το Πανεπιστήμιο είναι αναμφίβολα η ακαδημαϊκή εκπαίδευση. Η εκπαίδευση αυτή έχει την ελεύθερη διακρίνει δεν είναι μια ακόμη εκδοχή αλλά αποτελεί την πλέον προεξοφμένη εκδοχή όλων, συνταγματικά κατοχυρωμένων, ελευθεριών. Όπως είναι γνωστό, το Σύστημα κατοχυρώνει, στο άρθρο 16, η ελευθερία της επιστήμης της έρευνας και της διδασκαλίας. Παράλληλα όμως κατοχυρώνει, ως αυτοτελή ελευθερία, την ακαδημαϊκή ελευθερία, που συμπεριλαμβάνει όλες τις προαναφερθείσες, όπως ισχύουν όμως μέσα

στον ακαδημαϊκό χώρο. Με άλλα λόγια, το Σύστημα μπορεί μια (χρηματική και θεσμικά διακριτή) προαγωγή για τις ελευθερίες της επιστήμης, της έρευνας και της διδασκαλίας, όταν αυτές έχουν ως τελικό αναφοράς το Πανεπιστήμιο.

Η ιδιαιτερότητα αυτής της προστασίας, οδω-τήρα, εντοπίζεται σε τρία σημεία:

πρώτον στην ευρύτητα που κλύουν των υποκει-μένων αυτών των ελευθεριών,

δευτέρον στην προστατευτική εμβέλεια τους καθυστερώντας και

τρίτον στις ιδιαίτερες εγγυήσεις με τις οποίες περιβάλλονται.

Ελευθερία:

Υποθέτουμε, ή αλλιώς φοβόμαι, της ακαδημαϊκής ελευθερίας στον χώρο του Πανεπιστημίου δεν είναι μόνον οι ελευθερίες -είτε ως δεδομένες είτε ως κεραιώτες- αλλά και οι δεδομένες. Η ακαδημαϊκή ελευθερία είναι η έκφραση του ακαδημαϊκού αυτοκαθορισμού, που αφορά εξαιρετικά όλα τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας. Αφορά δηλαδή πρωτογενώς και εξ ίσου (δηλαδή ούτε κατά παραχώρηση ούτε εξ αναγκαιότητας) και τους φορείς, οι οποίοι, ως εκ τούτου, δεν μπορούν να θεωρηθούν αποκλειστικές χρήστες -πολλώ δε μάλλον πλήρες- των σχετικών εκπαιδευτικών υποκειμένων. Όπως τους θέλουν κάποιες γνωστές ιδεολογικοπολιτικές φορημένες προσαγωγές (στης οπτικής δυσταγής προσοχόντων συχνά, ελαφρώς τη καρδιά, και κάποιοι καλίστοιμοι συνολικοί, στην προσδοκία τους να φωνούν «ούχι...»...).

Το περιεχόμενο των ελευθεριών της επιστήμης της έρευνας και της διδασκαλίας είναι σωφεί ευρύστον όταν αυτά καλύπτονται από την ακαδημαϊκή εκπαίδευση. Η συνταγματική προστασία των πανεπιστημιακών εντοπίζεται σε εντελώς διαφορετικό επίπεδο από εκείνη τόσο των δεδομένων στην συγκεκριμένη και τη μέση εκπαίδευση, ως προς τη διδασκαλία, όσο και των ερευνητικών και επιστημο-νικών υποστηρίξεων σε άλλους χώρους, είτε του δημόσιου είτε του ιδιωτικού τομέα. Πολύ δε μεγαλύτερη είναι η συνταγματική προστασία των φορητών, έναντι των μαθητών της στοιχειώδους και της μέσης εκπαίδευσης.

2. Το σημαντικότερο όμως στοιχείο

που διαφοροποιεί την ακαδημαϊκή εκπαίδευση είναι οι εγγυήσεις με τις οποίες την περιβάλλει το Σύστημα. Πρόκειται για δύο αλληλεπιδρώντες και αλληλοκαταρριπόμενες εγγυήσεις, που αναφέρονται πρώτον στο αυτοδιοίκητο των ΑΕΙ και δεύτερον στο πανεπιστημιακό δομικό.

α. **Σύμφωνα** με το Σύστημα η διοίκηση των ΑΕΙ ασκείται από υπόψη πλήρως αυτοδιοικούμενα. Η αυτοδιοίκηση των ΑΕΙ νοείται ως καλόν την αυτοδιοίκηση, η οποία είναι εξ ίσου ευρεία με την κατά τόπον (δηλαδή την τοπική) αυτοδιοίκηση. Βασικό χαρακτηριστικό και των δύο είναι αφ' ενός η διοικητική αυτοτέλεια και η δημοκρατική νομοποίηση των οργάνων τους και αφ' ετέρου η μεγάλη διακριτική ευχέρεια που διαθέτουν ως προς την διαχείριση των ιδίων υποθέσεων. Με άλλα λόγια, η αυτοδιοίκηση των ΑΕΙ είναι η πρόκριση, διοικητικό επίπεδο, του ακαδημαϊκού αυτοκαθορισμού και συνεπώς διακριτική οργάνωση και λειτουργία, ως απαρέγκλιτη προϋπόθεση και συνάμα εγγύηση αυτού του αυτοκαθορισμού, που αφορά εξ ίσου, θεωρώ, όλα τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας.

Στον δέκατο ένατο αιώνα συναντούμε έναν πολύ ωραίο ορισμό για την τοπική αυτοδιοίκηση: «διοίκηση του τόπου δια του τόπου». Παραορ-ζοντας θα μπορούσαμε να πούμε ότι «τοπική αυτοδιοίκηση», εν προκειμένω, σημαίνει πόλη, αλλά, «διοίκηση του Πανεπιστημίου δια του Πανεπιστημίου». Από αυτό δε συνάγεται, πρώτα και πάνω απ' όλα, ότι όσο οι αναδικαιωμένοι τα όργανα του Πανεπιστημίου όσο και οι αναδικαιω-μένοι σε αυτά πράττει κατ'αρχήν να σέβονται στον όγκο της οικείας ακαδημαϊκής κοινότητας. Αυτό σημαίνει, προεξοφώντας, με βάση την δημοκρατική αρχή, ανάδειξη με εκλογή, κατ'αρχήν άμεσα εκλεγόμενων και έμμεσα, στην οποία πρέπει να μπορούν να συμμετέχουν, ως εκλεγόμενοι και εν μέρει ως εκλεγόμενοι, όλα τα μέλη της ακαδημαϊκής του κοινότητας, και μόνον αυτά (έστω και με σταθμισμένη και, σε τελευταία ανάλυση, με άμεση ή έμμεση, θα θα αναγνωρίζω την βεβαιότητα των των δεδομένων, ως των κύριων φορέων της ακαδημαϊκής ελευθερίας). Παράλληλα, όμως, όπως δεν εμπίπτει και άλλους παράλληλους τρόπους ανάδειξης, θα μπορούσε να παρεδίδω-ται, για ορισμένες θέσεις, να προβλεπθεί κληρο-νομία, που προσιδιάζει σε μορφής τοπικής δημοκρατίας όπως αυτή του Πανεπιστημίου. Επι-στονή τίπτε δεν εμπίπτει και της διεργασίας υπο-πονομεύουσας δημοκρατισμού, να (ήχημα που θα κερδίσει την χρυσόστομη ευρύτητα και αυτο-τελή δημοκρατική νομοποίηση).

Τι είναι αυτό που αναπαράφεται απάντησι σε μια τέτοια μορφή δημοκρατικής νομοποίησης; Σε επίπεδο αρχής διατυπώνεται μια κριτική, σωστή σε μεγάλο βαθμό, για την στεγνωποίηση πολλών Πανεπιστημίων από το δημοκρατικό έλεγχο και για παρεκκλίσεις τέτοιες φώτισαν στην άσκηση των αυτοδιοικητικών λειτουργιών, δηλαδή για ένα -φωτισμένη πρόταση- «έλεγχος δημοκρα-τικής ευθύνης». Σε επίπεδο λόγου, όμως, προκρί-βονται ρυθμίσεις που είναι κατά βάση σωφεί-κάποιες στην πράξη συνταγματικά αντικαταστά-τες της αυτοδιοικήσεως, στην επιτροπική, διότι, τι άλλο σημαίνει η προσπάθεια να μεταποιηθούν τα όργανα λέγεται των αποφάσεων σε αποφάσεις στην προμετακίνητο όργανο. Τι σημαίνει, ούτως-όχι-ότως, η δυνατότητα ανάδειξης ενός «εξο-ρισμένου» Πρύτανη (που θα γινόταν μάλιστα αυτοδικαίως και καθηγητής κατά την αρχική δι-δασκαλία των προπονήσεων), και αφ'ετέρου η κεραιώ-σις» στο εσωτερικό του Πανεπιστημίου -ανέρχονται του πρώτου εκλογής του- ενός διευθυντού και εργαζομένου σώματος, του Συμβουλίου, που θα ασκεί τόσο κυβερνητικές, όσο και αυτοδιοικητικές αρμοδιότητες αλλά και θα αναδικαιώνει, διέγειρ εκλεκτορικού σώματος, τον ως άνω Πρύτανη αλλά και τους Κοσμητοί; Δεν είναι να ορθολογισμός προσέδοσε βασικούς τύπους της συνταγματικής έννοιας της «πλήρους αυτο-διοικήσεως» και άρα παρέκκλιση της σχετικής διάταξης του άρθρου 16.2; Παράλληλα, όμως, δεν είναι και βασιλεία υποστηρίξει να θεωρούνται τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας, δηλαδή κατά τακτότητα οι πλέον μορφωμένοι Έλληνες, ακατάλληλοι για να εμβιβάζουν ολοκληρωμένη δημοκρατική συμμετοχή σε ένα «πλήρως αυτο-διοικητικό» μέσο πρόσωπο;

Ας σκεφθούμε, για μια στιγμή, μεταφορικά αυτής της πρότασης στον -ούσιαστος διοικητικό, όπως

έπαμο— χώρο της τοπικής αυτοδιοίκησης. Τι θα σήμαινε και πώς θα αντικαταστήσει η εμφάνιση ενός ανώτερου Συμβουλίου, που θα υποκαθιστάται εν πολλοίς το δημοτικό ή Περιφερειακό Συμβούλιο και θα αναδεικνύουν «επιστήμονες» Δήμαρχο ή Περιφερειάρχη;

Απόσπας, το πλέον παρόμοιο είναι οι πολλές από τις «θετικές» επιδράσεις του υποκειμένου θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν χωρίς παραβίαση του Συντάγματος. Τιποτε δεν επιδιώκει, για παράδειγμα, την καθήκοντα υποκαταστήσει περιφερειακής μονάδας του Υπουργείου, υψηλών προδιαγραφών, που θα ανταποκρίνεται με κάθε μεγάλο και μέγιστο Πανεπιστήμιο (συγκριμασμένα με τον υπολοίπων) και θα σκεπάζει τον έλεγχο νομιμότητας (κατά το πρότυπο του «ελεγκτικής νομιμότητας» που καθιέρωσε ο «Κολοκωτρώπης») όσο και τις άλλες ελεγκτικές—και μη αυτοδιοικητικές αρμοδιότητες, που τώρα επιτελούνται στον για το Συμβούλιο. Τιποτε δεν επιδιώκει, επίσης, να προσληφθούν στο Πανεπιστήμιο, μετά από αναγκαία προεργασία, υψηλόβαθμοι και καλά αμειβόμενοι managers, υψηλών προσόντων, που θα προστάτουν τις διοικητικές, οικονομικών και τεχνικών υπηρεσιών τους, θα μπορούσε μάλιστα να προβλεφθεί ότι αυτοί οι managers, υπό έναν γενικό γραμματέα που θα διορίζεται με τον ίδιο τρόπο, θα αποτελούν ένα ξεχωριστό επιτελικό σώμα διοίκησης, με εκπαιδευτικές αρμοδιότητες αλλά και με ενδοχρηστική δυνατότητα συμμετοχής τους στη σύγκληση, χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Διότι, βέβαιως, είναι άλλο πράγμα η λήψη των εν ευρεία εννοια «πολιτικών» αποφάσεων για το Πανεπιστήμιο, που ανήκει κατά το Σύνταγμα στις αυτοδιοικητικές αρχές τους, και άλλο η εφαρμογή της, ως προς την οποία, όπως και ως προς την εφαρμογή των νόμων της πολιτικής, πράγματι χρειάζεται δραστηριτική παρέμβαση και δρακόντειες λύσεις, προκειμένου να διατηρείται η ποιότητα και η αποτελεσματικότητα του διοικητικού μηχανισμού τους.

β. Διεύρυνση εγγύησης, συναφείς με την πρώτη, είναι το πανεπιστημιακό δόγμα. Τι είναι άρα, αυτό το τόσο ανακρινόμενο δόγμα και γιατί προσιτάστατα: Το δόγμα είναι, πρώτο και πάνω απ' όλα, μια δημοκρατική κατάσταση που συνδέεται στενά με την ιδιότητα της συγκριμασμού του Πανεπιστημίου, δηλαδή τόσο με την ακαδημαϊκή ελευθερία, την οποία θεωρούμε, όσο και με το αυτοδιοίκηση, το οποίο εξετάζουμε. Ακούαται

συνήδη ότι το δόγμα δεν ισχύει ποικίλως στον κόσμο και ότι αποτελείται ελληνική ιδιαιτερότητα. Δεν είναι αδιαφορία. Το δόγμα είναι σε όλες τις προηγμένες δημοκρατικές χώρες, ως αναγκαίο μέτρο ή ως αναγκαία πρακτική, σύμφωνα με την οποία είτε η αστυνομία δεν μπορεί να εισέλθει στον χώρο του Πανεπιστημίου χωρίς την άδεια των προπαιδευτικών αρχών είτε η διασφάλιση της τάξης ενός πανεπιστημιακού χώρου ανήκει σε σώματα που βρίσκονται υπό τις διαταγές των προπαιδευτικών αρχών.

Στο σημείο αυτό επιτρέψτε μου έναν παραλληλισμό: το πανεπιστημιακό δόγμα είναι ασφαλώς παρεμφερές με το δόγμα κατοικίας. Το πρώτο είναι θεσμική εγγύηση της ακαδημαϊκής ελευθερίας, ενώ το δεύτερο είναι θεσμική εγγύηση της ιδιαιτερότητας. Ψύχ' αυτή την έννοια, το πανεπιστημιακό δόγμα δεν είναι απλώς δόγμα δόγμα, όπως λέγεται συχνά, διότι αυτό είναι μια πολύ περιπαισμένη, αν εν τέλει «αντιπρόκλητη» προσέγγιση, ενίοτε εναντιωτική με μια λογική αμφισβήτηση της ευρείας της σημασίας. Το πανεπιστημιακό δόγμα είναι προγενέστερο, όπως και το δόγμα κατοικίας, αναγκαία εγγύηση ενός συγκεκριμένου χώρου, ο οποίος προσιτάστατα επεκτείνεται ή βελτιώνεται αναγκαστικά κατηγορημα-

τικώς ελευθερίας. Στην περίπτωση, ειδικότερα, το πανεπιστημιακό δόγμα, αυτό πρέπει να καλύπτει, όπως και το δόγμα κατοικίας, τον περίκλειστο χώρο των ΑΕΙ, δηλαδή το κτίριο και την τυχόν περιγραμμένη περίβολο, διότι μόνο αυτός ο χώρος—και όχι οι πλατείες και οι δρόμοι—είναι απαραίτητος για την απρόσκοπτη άσκηση των συγκεκριμένων δικαιωμάτων που προλαμβάνουν, κατά το ανωτέρω, την ακαδημαϊκή ελευθερία.

Όπως δε είναι αναγκαίο για το δόγμα κατοικίας να προδιαβιβαστούν από τον νόμο συγκεκριμένοι όροι διατήρησης, προκειμένου να αποσπασθούν από τη σύγκληση το μέγιστο αναγκαίο ή το προστατευτικό του εμφάνισης, έτσι και για το πανεπιστημιακό δόγμα είναι και είναι αναγκαία η νομοθετική ρύθμιση, προκειμένου να μην παραβιαστεί παρανόμως και παραπονομή, είτε από τις ασφαλιστικές και αστυνομικές αρχές είτε από τους προστατευόμενους από το δόγμα.

Μην ξεχνάμε, άλλωστε, ότι στις υπόλοιπες προηγμένες δημοκρατικές χώρες ο κύριος λόγος για την αναπαράσταση νομοθετικής εξουσίας ήταν το ότι η μεταπολεμική συνταγματική τους πραγματικότητα διαμορφώθηκε στο πλαίσιο ευρείων συνθηκών, που επέτρεψαν την διαμόρφωση ενός κατά το μέλλον ή ήταν αναγκαίοι οικειοποίησης για την λειτουργία του πανεπιστημιακού δόγματος, ως συνταγματικού εγγύησης ή ως συνταγματικής πρακτικής. Αντίθετα στη χώρα μας η παραγωγή τριτοκοινότητας της κτηνονομαστικής δημοκρατίας και, στη συνέχεια, της δικτατορίας, έθεσε με ενδεχόμενες διαστροφικές όρους το ζήτημα του δόγματος, διότι δε μόνον και λόγω του συμβολικού ρόλου των Πανεπιστημίων ως προς την αποκατάσταση της δημοκρατίας. Ως εκ τούτου, η νομοθετική εξουσία του δόγματος από τον νόμο πλαίσιο του 1982 ήταν απαραίτητη, προκειμένου να οριοθετηθεί προς κάθε κατεύθυνση η άσκηση των απορροσμένων από αυτό ευθυνών και υποχρεώσεων. Διαφορετικά ήταν δυνατόν να φθάσουμε σε ανοητή αμφισβήτηση ή και κατάλυση της, την οποία για παράδειγμα υποστήριξε ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου το 1977.

Τι επιβάλει, όμως, και το ζήτημα του δόγματος αντίθετη σε μέγιστο όρισμα. Είναι προφανές ότι στη χώρα μας το δόγμα δεν έχει τόσο χώρο παραβίασης. Η όλη σύγκληση, επομένως, δεν αφορά το δόγμα καθόλου αλλά το ότι πίσω από αυτό υπάρχουν διάφοροι, από τον πανεπιστημιακό χώρο αλλά και έξω από αυτόν, προκειμένου να μην να επιβληθούν ένα καθολικά αναμείβω, βία και προκαταρκτικό στο ευρωπαϊκό των ΑΕΙ, απέναντι στην μεγάλη κίνηση στην μέγιστη της ακαδημαϊκής κοινότητας και σε τριτοκοινότητες προεκκινώντας από αυτήν, ως έστω δεν να καταστήσει τον χώρο που καλύπτει από το δόγμα ορισμένων ενεργειών που δεν σχετίζονται ούτε καν ακροβατικά με τον ρόλο και την πρακτική του ΑΕΙ. Το πρόβλημα λοιπόν καθ' όλην την έννοια με την παραβίαση του δόγματος αλλά με την προσηλυτική επίκλησή του, που παρόμοια είναι βασικά κανόνες της δημοκρατίας, ότι η ελευθερία του ενός στοιχείου από τον αρχείο ή ελευθερία του άλλου.

Πράγματι, η μεγάλη ποσότητα των μεταπολεμικών πανεπιστημιακών, ιδίως την τελευταία δεκαετία, είναι η καταρχήν αβυσσότητα του δόγματος από φορές της ακαδημαϊκής ελευθερίας αλλά από άδραστης τους, οι οποίοι εντελώς αναρραβάνε θέτοντας ότι αρκεί να βρίσκονται στο Πανεπιστήμιο για να μπορούν να καλυφθούν από κάθε ενέργεια τους από το δόγμα. Το δόγμα ακριβώς είναι προκειμένου να μην κερδίσει, στην όλη ή και στην νόμο, που επιτρέπει, κρίνεται των ενεργειών του κράτους έναντι της άσκησης διάφορων ιδιωτικών ενεργειών, συχνά μάλιστα από άτομα ή με το πρόσωπο ανειδίκευτων αστικών ομάδων. Παρόμοια όμως το δόγμα χρησιμοποιείται εντελώς οδοντολογικά και παρόμοια και από μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας, προκειμένου να αποβληθούν βίαια από τον χώρο του Πανεπιστημίου για ορισμένους πανεπιστημιακούς, ιδίως δε τρίτους, που είναι προσκαλεσμένοι από φορές της ακαδημαϊκής κοινότητας, στο πλαίσιο της άσκησης των δικαιωμάτων που απορροφούν από αυτήν. Υπολογίζω έτσι μια θεμελιώδη συνιστώσα του ακαδημαϊκού αυτοκαθαρμού, τον οποίο εγγυάται το δόγμα: ότι η προστατευτική εμφάνιση της ακαδημαϊκής ελευθε-

ρίας—και κατ'επέκταση του δόγματος—καλύπτει όχι μόνον τους διδασκόντες που ανήκουν στο δόγμα αλλά και Εκπαιδευτικό Προσωπικό (ΔΕΠ) των ΑΕΙ αλλά και όσους τυχόν προσληφθούν να συμβάλουν στην εκπαιδευτική διαδικασία, είτε από τους διδασκόντες, είτε και από τους φοιτητές, με τυχόν διοργάνωση ενδοκαθημαϊκών μαθημάτων. Παρόμοια, το δόγμα καλύπτει και όλες τις ιδεολογικοπολιτικές δυνάμεις, όλων των αποχρώσεων, εφόσον προσληφθούν από φορές της ακαδημαϊκής κοινότητας ή, έστω, λόγω άσκησης από τις πανεπιστημιακές αρχές, και δεν διαβόλουν αυθαίρετα στον χώρο των ΑΕΙ.

Το μέγιστο λοιπόν εγγύηση είναι το ακόλουθο: Φορείς το δόγμα για όλα αυτά: Η για να το διακρίνει αλλιώως: Η κατήχηση του δόγματος δε σταλάζει τα ΑΕΙ από το προαναφερθέντα πρόβλημα τους;

Σπείλιν να υποστηρίξει, καθώς έφ' αρχής, ότι

αυτή η θέση, η οποία υποστηρίζεται από πολλές πλευρές με ιδιαίτερη ένταση, ότι είναι υποβλητική από ότι στηρίζεται σε μια διατηρητική, απολυταρχική και εν τέλει παραπονομή της επιτηρησιακής. Εν πρώτοις, αυτή βεβαιώνει το γνωστό: «πονοία πόνο, κέρδι κέρδι». Κατά δεύτερον, διότι ανάλογα φαινόμενα με αυτά που συμβαίνουν στο Πανεπιστήμιο παρατηρούνται και σε χώρους που δεν προστάτουνται από το δόγμα. Είναι θαυμάσιο το επανελεγκμένο κρούσμα βαναυσικών και σε σχολεία της μέσης εκπαίδευσης αλλά και σε πλαίσια διαμόρφωσης και ιδιαιτερότητας, με αποκορύφωμα αυτό που συνέβη κατά το «εκαμβίονος» του 2008, με πλήρη απουσία (ή και έμφανη ενδυνάμυνση) της αστυνομίας και τις οικ. αλλαγές περιπατήσιμης βίαιης απειλής συνολικά από δημοκρατικούς αιδούς, και πόλη με πλήρη απουσία της αστυνομίας. Κατά τρίτον, δε, και σπουδαιότερο, ότι η κατήχηση του δόγματος είναι εύκολη υποχρέωση για να αποβληθούν το μέγιστο: το πώς δηλαδή θα αποκαταστήσει τόσο η δημοκρατική νομιμότητα όσο και η ουσιαστική δημοκρατική νομιμότητα στον χώρο των ΑΕΙ.

Είναι προφανές, με βάση το ανωτέρω, ότι με τον νόμο νόμο υπονοούνται και οι από παρόμοια εφαρμογές της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Το μέγιστο δεν αναγκαστικά αλλά ούτε και βεβαιώνει πλέον από τον νόμο, η δε αυτοδιοίκηση μετατρέπεται σε εν μέρει εξουσιοδότηση με την υπαρκτή συμμετοχή «εξαγωγικών» μέλη στο Συμβούλιο Διοίκησης (στο οποίο μάλιστα συχνά είναι αντιπρόσωποι ή έννοια της διοίκησης με την έννοια του ελέγχου, που έπρεπε να ανήκει μόνο σε εμπλεκόμενα όργανα Πανεπιστημίου—όργανα, στο πλαίσιο της προβλεπόμενης επιστήμης), με την εκλογή του Πρώτου από αυτό και με την ανάθεση υπεργραμμένων εφώνων σε όργανα χωρίς άδραστη δημοκρατική νομιμότητα (ιδίως στους κοσμητορείς).

Αν σε αυτό προστεθεί και η προσπάθεια περπατήρις υπερβολικής, τόσο σε προηγούμενο όσο και, ιδίως, σε μεταγενέστερο επίπεδο, της προστατευτικής εμφάνισης του κοινωνικού δικαιώματος της δωρεάν παιδείας—που αποτελεί, ως προς τους φοιτητές, μια τρίτη, έμμεση και ανα-

στική, εγγύηση της ακαδημαϊκής ελευθερίας—στην ολοκληρωμένη ενόψει μιας νομοθετικής παρέμβασης που επιφέρει να αναίρεσει ή να συρρικνώσει σημαντικότητας τυχόν θεμελιωδών συνταγματικών δικαιωμάτων στον χώρο του Πανεπιστημίου.

Εν όψει όλων αυτών, οι αντιδράσεις κατά του νέου νόμου είναι σε μεγάλο βαθμό δικαιολογημένες. Ωστόσο, πιστεύω ακράδαντα ότι οι αντιδράσεις αυτές δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να έχουν ως συνέπεια το κλειστό Πανεπιστήμιο, διότι έτσι υπονοείται ότι οι βάρους ο ρόλος και η εξουσία του δημοτικού Πανεπιστημίου και του αποκατεστημένου υποβιβάζονται οι ανήλπιμοι που προβάλλουν σαν μόνη δέσμη πιστική αναλογική λύση το υπαρκτό με αγοράς λογικής Πανεπιστημίου. Αντίθετα, θεωρώ ότι με ανάγκη το Πανεπιστήμιο είναι οφείλει να επιβληθεί σε τον

έως και σε των κώδων η ουσιαστική αποκατάσταση της αυτοδιοίκησης, με την ακρόαση στην πράξη της επεξεργασίας, καθώς και η εφαρμογή της ακαδημαϊκής ασυλίας και της δωρεάν παιδείας, δεδομένου ότι το Σύνταγμα παρέχει και ευθέως αναγκαία προστασία στις τρεις αυτές μελλόμενες εγγυήσεις της ακαδημαϊκής ελευθερίας.

Πίστωση και πιστεύω, αγαπητοί φίλοι, ότι το ζήτημα της αναμόρφωσης του Πανεπιστημίου δεν είναι μόνο ζήτημα τεχνικών απόψεων και αντιπολίσεων. Είναι προφανές ζήτημα πολιτικών αποφάσεων, από τις οποίες δεν θα ελεσθευθούν ούτε περιοριστούνται οι θέσεις και αντιλήψεις, οι οποίες οδηγούν στην υπονόμευση και την φθορά του δημοτικού Πανεπιστημίου, συχνά στο όνομα της υπακομότητας. Απαιτείται μια νέα αντίληψη, μακριά από μικροκομματικές λογικές αλλά και από άδραστη οδοντολογία ή συναισθητικές λύσεις που κρύβουν τις διαφοράς κάτω από το χαλί και υποβιβάζουν την πολιτική συμμετοχή σε απλή και άδραστη διαχείριση. Η δημοκρατία στο Πανεπιστήμιο δεν είναι αυτοσκοπός. Ο δημοκρατικός μαζοχισμός είναι, με την αναζωογόνηση των κοσμογονικών αναγκαίων της υπευθυνότητας και της συσπείρωσης, είναι το αποτέλεσμα με την διακηρυγμένη αναμόρφωση, χωρίς την οποία κάθε σύγκληση για λειτουργική ανασχηματισμό των κομρών θα αποβληθεί άνευ ουσίας.

Συμπερασματικά, το αναγκάτο Πανεπιστήμιο, το πολυκομματικό Πανεπιστήμιο, το ποικιλικό Πανεπιστήμιο, το Πανεπιστήμιο των νέων διαπονήτων και των νέων οριζώντων, πρέπει να είναι προγενέστερο δημοκρατικό Πανεπιστήμιο. Και δημοκρατικό Πανεπιστήμιο σημαίνει, ιδίως, δια αλληλεγγύης και αποκαρπαγμένους επιλογές.

Γράφω, απολύτως εγγυημένη ότι είναι γνώση συνταγματικού πατριωτισμού, χωρίς εκπτώσεις σε θεμελιώδη δικαιώματα που συνδέονται με το Πανεπιστήμιο, και

Ζήλωση, γρήγορα πολιτικά αναγκαία, απέναντι στα μνημόνια των κομρών, με υψηλό αίσιμα δημοκρατικής ευθύνης. Από όλους μας

Εθελοντικές δράσεις και κοινωνική προσφορά

Ο Φ. Τσουμάνης μιλά στην Εφημερίδα του Πανεπιστημίου

Κύριε Τσουμάνη, υπάρχουν πολλές φιλανθρωπικές οργανώσεις στο Γιάννινα, οι οποίες συγκεντρώνουν ρούχα και τρόφιμα για συμπεριλαμβανόμενα στο να κρατούνται. Τι ήταν, λοιπόν, αυτό που γέννησε την ανάγκη δημιουργίας από το Δέμο αυτού του κατήχηματος;

Και αρχίζω, αυτό που κάνουμε δεν είναι ούτε φιλανθρωπία ούτε ελεημοσύνη και δεν είναι μια μονομερής δράση.

Η συγκεκριμένη δράση, δηλαδή το Δημόσιο Κατάστημα Αλληλεγγύης, είναι ενταγμένο στα πλαίσια της συνολικής κοινωνικής πολιτικής του Δήμου. Γιατί η πολιτική είναι ένα πλέγμα δράσεων, δομών και δραστηριοτήτων που κάνουν για να λύσουμε προβλήματα που αφορούν ευαίσθητες ομάδες που πληθυσμού που πληθύνει στη κρίση, που πληθύνει από τη φτώχεια και που έχουν οδηγηθεί στα όρια του κοινωνικού αποκλεισμού, κάτι που είναι το χειρότερο από όλα.

Δηλαδή, όλες οι δράσεις μας έχουν αυτόν τον στόχο: την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Στα πλαίσια αυτό έχουμε εντάξει και το κατάστημα αυτό και αυτές ήταν οι λόγοι που το κίνησε.

Γιατί είναι αναπόφευκτο την αυθόρμητη κοινωνική πολιτική και μάλιστα για 5-6 μήνες πριν, από τον Ιούνιο περίπου που αναμνηστικά ξεκίνησε, βάλαμε κάποιους στόχους για τη χρονιά που διανύουμε.

Οι στόχοι αυτοί ήταν το Κατάστημα Αλληλεγγύης, το οποίο θα βρισκόταν να λειτουργεί την εφθήμερη εβδομάδα, ήταν τα δημοτικά ιατρεία, τα οποία βρίσκονται στη φάση της διαμόρφωσης του χώρου και τα οποία πιστεύω ότι θα λειτουργήσουν πολύ σύντομα, πριν το τέλος του χρόνου και το κέντρο ημερήσιας φροντίδας ηλικιωμένων, το οποίο είναι έτοιμο και αρχίζει να λειτουργεί και αυτό από την επόμενη εβδομάδα. Φτιάχνω, δηλαδή, κάποιες καινοφανείς δομές για να στηρίξουν την όλη προσπάθεια της κοινωνικής πολιτικής, παράλληλα με άλλες δράσεις που γίνεται.

Για παράδειγμα, ήδη έχει αποφορτιστεί η μείωση των δημοτικών τελών για τις κατηγορίες των συμπεριλαμβανόμενων που έχουν μεγάλη ανάγκη, έχουμε φτιάξει ένα ταμείο που ανομάζω Ταμείο Πρώτων Κοινωνικών Βοηθειών και είναι ελεύθερο γι' αυτούς που δεν έχουν από την κορυφαία κλίση, δεν έχουν ούτε να φάνε οι άνθρωποι και κρατούνται άμαση βοήθεια και σύντομα θα λειτουργήσουν με μια στήλη ασφάλισης η οποία, σε πρώτη φάση, αφορά άστεγους μητρώα και τα παιδιά τους γιατί είναι οι αυτές είναι πρόβλημα μεγάλο και εδώ κι ως μην το καταβόλεται στο Γιάννινα.

Οι δαπάνες είναι ένα πρόβλημα καινούριο και εδώ. Έχουμε κάνει λοιπόν μια συμφωνία με το Κέντρο Παιδικής Μέριμνας θηλών για να σταθίσουν εκεί αυτές οι δαπάνες για να τα παιδιά τους. Δεν μπορούμε να σταθίσουν άλλες λίστες γιατί το ίδρυμα είναι θηλών, αλλά προσπαθούμε να βρούμε κάποια λύση καινούρια, ώστε να μπορούμε σε κάποιο χρόνο να σταθίσουν δαπάνες οικογενειακές.

Πόσο μεγάλο είναι το συγκεκριμένο πρόβλημα στην πόλη μας;

Δυστυχώς, είναι μεγάλο. Την προηγούμενη εβδομάδα γύρω γύρω τρία περπατάω. Ήρθε να

με βρει μια κυρία με την κάρδα της, που έμεινε σε μια παράγκα, από όπου τους έβγαλαν. Δεν είναι ούτε που να φάνε, ούτε που να μείνουν. Υπάρχουν λοιπόν πολλές περιπτώσεις ανάλογες, μόνο την προηγούμενη εβδομάδα.

Αυτήν και δεν έχει εμφανιστεί ακόμη το πρόβλημα από τα μεγάλα κλίμακα, υπάρχουν άνθρωποι που έχουν άμαση ανάγκη και αυτοί προσπαθούν να κάνουν μέσα από την καινούρια δράση που προανέφερα. Αυτό, σε γενικές γραμμές, είναι το σύνολο των δράσεων στα πλαίσια της κοινωνικής πολιτικής του Δήμου.

Ποιες, με δεδομένη τη συνθήκη που επικρατούν, οι θα καταφέρατε να σπρώξετε αυτές τις δράσεις μακροχρόνια;

Έχουμε αναγκαστεί να γίνουμε και λίγο «μηνόμοι» να το καταφέρουμε. Να προσπαθήσουμε να βρούμε πόρους και να δημιουργήσουμε δομές με όσο το δυνατόν λιγότερα χρήματα. Η, για να είναι πιο ακριβής, με το τίποτα γιατί ήδη και 6 μήνες το μόνο χρήματα που παίρνουμε είναι, στο Νομικό Πρόσωπο, από το Δήμο είναι η μεσοδότηση και τίποτα άλλο.

Κι όλα αυτά έχουν γίνει χωρίς να βελτιωθεί η δράση τίποτα οικονομικά, Γιαννιώτες είτε με εθελοντική προσφορά κάποιων – για παράδειγμα την εργασία του ιατρού την έχει αναλάβει ο Πορταλάκης Όμιλος Ιωαννίνων, υπάρχουν χορηγίες από επιχειρήσεις τοπικές και από συμπεριλαμβανόμενα έτσι παρεμπόδιση.

Και υπάρχουν και τα προγράμματα Ε.Σ.Π.Α. που είναι μια άλλη βοήθεια. Εμείς έχουμε καταφέρει μέσα από το πρόγραμμα του ΕΣΠΑ αυτή τη χρονιά που διανύουμε να έχουμε φέρει στο Δήμο και στο Νομικό Πρόσωπο περίπου 3.000.000 €, που είναι ένα πολύ σημαντικό ποσό και μας βοηθάει πάρα πολύ. Και ό,τι έτι έχει σχέση με το ΕΣΠΑ φέρει δεν το αφήνουμε να πάει χαμένο, γιατί είναι μια μεγάλη εστίαση αλλά και νέων δράσεων στην περιοχή μας.

Πως είναι η συμμετοχή των παιδιών, όπως ο' ότι την πρώτη φάση υλοποίησης των δράσεων για τις οποίες μας μιλήσατε;

Ήταν συγκεκριμένο αυτό που αντιμετωπίσαμε, διότι ξεκινάμε μια προσπάθεια για την οποία ζητούσαμε τη βοήθεια των συμπεριλαμβανόμενων και θα πρέπει να ευχαριστήσω ότι είναι πάρα πολύ επιδοτικό αυτό που συμβαίνει. Είναι εντυπωσιακή η ανταπόκριση που συναντάμε.

Είναι πάρα πολλοί οι συμπεριλαμβανόμενοι που καθημερινά μας φέρνουν διάφορα είδη για το Κατάστημα Αλληλεγγύης τόσο, που αυτή τη στιγμή έχουμε πρόβλημα αποθήκευσης κάποιων πραγμάτων.

Είναι ένα ευχάριστο πρόβλημα το οποίο θα λύσουμε γιατί, όπως καταλαβαίνετε, το πραγματικό πρόβλημα θα ήταν να μην υπήρχε ανταπόκριση και προσφορά. Και, βέβαια, υπάρχει και στήριξη από τοπικές επιχειρήσεις που μας βοηθούν, είτε με κάποια είδη που εμπιστεύονται ή παρόντων και άλλο αυτό είναι βέβαιο.

Επίσης βεβαίως είναι η εθελοντική προσφορά για κρυφό από τους συμπεριλαμβανόμενους. Αυτή τη στιγμή έχουμε περίπου 50 εθελοντές στο Νομικό Πρόσωπο, οι οποίοι θα στηρίξουν όλες αυτές τις δράσεις.

Για παράδειγμα, στο Πάρκο στο Λιβάριον λειτουργούμε αυτή τη στιγμή ένα περίπτερο με εθελοντική καθημερινή πώληση και απόγευμα. Κάπου στο Κατάστημα, υπάρχουν ομάδες εθελοντών, οι οποίες συμμετέχουν στη διακίνηση και ταξινόμηση όλων των ειδών που προσφέρονται.

Είναι μια πάρα πολύ μεγάλη βοήθεια για μας και πρέπει να επισημάνω ότι τα υπαρκτά και σημαντικά βοήθεια από συνδικαλιστές γειτόνους, οι οποίοι θα στηρίξουν το δημοτικό ιατρείο.

Αυτή τη στιγμή έχουν δραστηριότητες 35-40 γειτόνους που έχουν δηλώσει ότι θα συμμετέχουν

εθελοντικά στη λειτουργία των ιατρικών. Είναι συγκεκριμένη αυτή η συμμετοχή και η ανταπόκριση, όπως σε μια εποχή που έχει επικρατήσει ο αθεϊσμός.

Είναι πολύ σημαντικό να βλέπω τόσο ανθρώπους να βοηθούν στο συνδυασμό που πάχυνε.

Με ποια κριτήρια θα επιλέγονταν εκείνοι που θα μπορούσαν να εφοδιάζονται από τα απορρίμματα στο Κοινωνικό Κατάστημα;

Είναι ένα σύνολο κριτηρίων που λαμβάνονται υπ' όψιν όπως η οικονομική και η προσωπική κατάσταση, οι συνθήκες διαβίωσης των ανθρώπων αυτών, η κατάσταση της υγείας τους, η οικογενειακή κατάσταση (αν είναι μονογονεϊκές οικογένειες ή πολυάνθρωπες), αν είναι μετανάστες θα πρέπει να είναι νόμιμοι μετανάστες.

Όλα αυτά θα συνοδεύονται από μια έκθεση κοινωνικών λειτουργιών, οι οποίοι θα επισκεπθούν τον κάθε έναν ξεχωριστά και θα εκτιμήσουν την κατάσταση του. Αυτό ήδη έχει ξεκινήσει.

Μέχρι γιγής έχουμε 250 ανθρώπους και ήδη από την προηγούμενη εβδομάδα που ομάδα κοινωνικών λειτουργιών επισκέπτεται τους ανθρώπους αυτούς, καταγράφει την κατάσταση και στη συνέχεια όλα αυτά θα αξιολογηθούν από μια επιτροπή αξιολόγησης που έχουμε κάνει στο Νομικό Πρόσωπο και, στη συνέχεια, θα αποσταλεί το Διακριτικό Συμβούλιο για την έκθεση μιας κάρτας, με την οποία θα αποσταλεί στο Κατάστημα.

Την αναγκάζω Κύριε Κοινωνικών Παροχών και είναι πολύπλοκη χρήση. Δεν είναι μόνο για το Κατάστημα, αλλά θα έχουν πρόσβαση οι κάτοικοι της και σε άλλα πρόγραμμα.

Ήδη έχουμε συμφωνήσει με το Πανεπιστήμιο Κύριε ώστε οι κάτοχοι της κάρτας να παίρνουν δωρεάν εισιτήρια για τις εδράσεις τους Πνευματικό Συμβούλιο. Κάπως στόχος μας είναι η άρση του κοινωνικού αποκλεισμού – αυτόν βλέπουμε να γιγνίσκουμε.

Αυτά είναι, με λίγα λόγια, όσα έχουμε οργανώσει μέχρι το τέλος του έτους και είναι βέβαιο ότι, όσο έχουμε βάλει ως στόχο, το έχουμε επιτύχει. Είναι πολύ καλοσημειωμένο αυτό που το Ιατρείο γίνεται και το Κατάστημα έγινε και το Κέντρο φροντίδας ηλικιωμένων έγινε.

Θέλω να αναλογιστείτε ότι, πριν από ένα χρόνο, από Γιάννινα δεν υπήρχε κανείς είδους κοινωνική πολιτική, καμία δομή απολύτως. Όλα αυτά είναι

καινούρια πρόγραμμα και θα ακολουθήσουν κι άλλα με τη νέα χρονιά. Ήδη προγραμματίζω με καλούς ρυθμούς και ελπίζω ότι θα καταφέρω να υλοποιήσω όλα, προς όφελος των συμπεριλαμβανόμενων.

Με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να ευχαριστήσω το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων για τη συμπαράστασή του στο έργο μας, να ευχαριστήσω όλους Καλές Γειτονίες και να ζητήσω από όλους τους Γιαννιώτες την ενεργή και συναφή συμμετοχή τους στην προσπάθειά μας αυτή και σε όλες τις ακολουθούμενες.

Ο Φίλιππος Τσουμάνης είναι Γεωγράφος, Αντιδήμαρχος, υπεύθυνος Κοινωνικής Πολιτικής του Δήμου Ιωαννίνων, του ΟΝΤΜΙΑ (Οργανισμού Κοινωνικής Προστασίας, Αλληλεγγύης και Προσχολικής Αγωγής) και του ΚΑΗΦ (Κέντρο Ημερήσιας Φροντίδας Ηλικιωμένων).

Πώς το Κοινωνικό Κατάστημα στεγάζεται στο παλιό μου ΚΕΤΑΒΙ (Καταστήματα 126) στην Παράληλη Πλατεία. Είναι αναγκαίο καθημερινά από το πρωί και ώρες και κάθε δεύτερη και Τρίτη από τις 6 έως τις 8 μ.μ. Περαιτέρω στο τηλέφωνο: 26510 77077. Το είδη που συγκεντρώνονται είναι συσκευασμένα, πρόγραμμα μαζικής διανομής (Κυριακή, Δευτέρα, Τρίτη, Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο), χαρτί, σαπούνια, σαπούνια, είδη οικιακής χρήσης, ρούχα, παπούτσια, βιβλία, παιχνίδια, φάρμακα.

Καλές γιορτές και ευτυχισμένους ο καινούργιος Χρόνος

Ο Πρύτανης	Οι Αντιπρυτάνεις
Τριαντάφυλλος Αλμπάνης	Γεώργιος Καψάλης
	Ισαάκ Λαγάρης
	Βενετισσός Μαυράς

ΗΜΕΡΙΔΑ

'Ευρωζωνικότητα και Ψηφιακή Ανάπτυξη'

Ψηφιακό θεματολόγιο

1001100101011011011100000100 2010-2020

για την Ευρώπη

Αποτελεσματικά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Ελλάδα

Στις 22 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε στο συνεδριακό κέντρο «Κάρολος Παπούλιας» του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων ημερίδα με τίτλο «Ευρωζωνικότητα και ψηφιακή ανάπτυξη» η οποία οργανώθηκε από την Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Ελλάδα και το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων σε συνεργασία με την Περιφέρεια Ηπείρου και τον Δήμο Ιωαννίνων. Την εκδήλωση χαιρέτησαν ο Πρίγκιπας κ. Αλμπέρτς, ο Δήμαρχος Ιωαννίνων κ. Φίλιππος και ο Αντιπεριφερειάρχης κ. Καραμάνης.

Στη συνέχεια παρουσιάστηκαν αναλυτικότερα τα χρηματοδοτικά πλαίσια για την νέα προγραμματική περίοδο μετά το 2013 και παρουσιάστηκαν οι θεματικοί άξονες προτεραιότητας, οι δυνατότητες χρηματοδότησης προγραμμάτων για την ψηφιακή ανάπτυξη στην Ελλάδα καθώς και τα χρηματοδοτικά εργαλεία που διαθέτει η χώρα και οι περιφερειακές και τοπικές αρχές για να μπορέσουν να υλοποιήσουν έργα στον τομέα της ψηφιακής ανάπτυξης. Τέλος έγινε αναφορά στον βαθμό που έχει αξιοποιηθεί το επιχειρησιακό πρόγραμμα Ψηφιακή Σύγκλιση του ΕΣΠΑ και διαπιστώθηκε η μικρή ακόμα απορρόφηση των κονδυλίων του.

Ακολούθησε παρουσίαση από την πλευρά του Δήμου Ιωαννίνων που αφορούσε κυρίως κριτική για τον τρόπο που σχεδιάζονται τα έργα για τις ευρωζωνικές υποδομές στην χώρα. Ειδικότερα αναφέρθηκε η ανάγκη να γίνεται ουσιαστική αξιοποίηση της τοπικής αυτοδιοίκησης στον σχεδιασμό και την υλοποίηση των έργων σε αντίθεση με την υπάρχουσα κατάσταση όπου ο σχεδιασμός και η υλοποίηση των έργων γίνεται κεντρικά και χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη και επαρκείς κοινοτικές να παράγουν και όχι μόνο να καταναλώνουν ψηφιακές υπηρεσίες.

Επιπλέον έγινε κριτική και στον τρόπο με τον οποίο ο κεντρικός σχεδιασμός

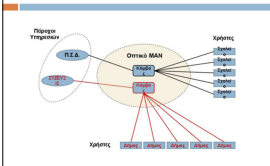
Λειτουργία Οπτικού MAN

- Δυνατότητα λειτουργίας μόνο αν:
 - (1) Φυσική υποδομή είναι λειτουργική
 - (2) Υπάρχει ευέλικτος διαχειριστής (operating)
 - (3) Υπάρχει δυνατότητα αναγωγής σε τους χρήστες (service delivery)
- Υπάρχει παράδειγμα των βέλτιστων πρακτικών υπηρεσιών

Η ημερίδα ξεκίνησε με ομιλίες των μελών της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που παρουσίασαν τους στόχους και τις θεματικές περιοχές στις οποίες δίνει ιδιαίτερη βαρύτητα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τον σχεδιασμό των νέων προγραμμάτων χρηματοδότησης της ψηφιακής ανάπτυξης. Έγινε επίσης παρουσίαση της κατάστασης στην Ελλάδα όσον αφορά τις ψηφιακές προκλήσεις και την ευρωζωνικότητα σε σύγκριση με τις υπόλοιπες χώρες της ΕΕ και τονίστηκε η αναγκαιότητα η Ελλάδα να «τρέξει» γρηγορότερα στον τομέα της ευρωζωνικότητας.

Λειτουργία Οπτικού MAN Ιωαννίνων

Οπτικά MAN (Ιωάννινα)

□ 30 Κόμβοι, 85 σημεία-κέντρα, 110 χρήστες

εκάδοι τους «μεγάλους παίκτες» του δικτικού τομέα στα έργα ευρωζωνικών υποδομών στραβώνοντας τον ανταγωνισμό και παραβιάζοντας τις αρχές των ανοιχτών υποδομών και του διαχωρισμού υποδομών και υπηρεσιών.

Επίσης έγινε από τον Δήμο Ιωαννίνων παρουσίαση του τρόπου με τον οποίο ο Δήμος έχει αξιοποιήσει το Μητροπολιτικό Δίκτυο Οπτικών Ινών και ασύρματες ευρωζωνικές υποδομές που έχει υλοποιήσει για να διασυνδέσει ψηφιακά τις δημοτικές υπηρεσίες, ενώ αναφέρθηκαν προβλήματα που αντιμετωπίζονται στην ενσωμάτωση των ψηφιακών υποδομών από την συνένωση Δήμων στα πλαίσια του Καλλικράτη. Τονίστηκε επίσης τα προβλήματα που δημιουργεί στην ενσωμάτωση των ψηφιακών υποδομών και υπηρεσιών του Δήμου το γεγονός ότι το δίκτυο της δημόσιας διοίκησης (ΣΥΖΕΥΣΙΣ) δεν είχε λάβει υπόψη στο σχεδιασμό και την υλοποίηση του την ενσωμάτωση των Δήμων, τις ανάγκες αξιοποίησης ευρωζωνικών υποδομών όπως τα δίκτυα οπτικών ινών καθώς και τις αυξημένες ανάγκες σε εύρος ζώνης (bandwidth) που θα έχουν οι «Καλλικρατικοί» Δήμοι.

Έγινε αναφορά από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων στον τρόπο αξιοποίησης και την δυνατότητα λειτουργίας των μητροπολιτικών δικτύων οπτικών ινών. Αναφέρθηκε η κατάσταση λειτουργίας των δικτύων αυτών στους Δήμους της Περιφέρειας Ηπείρου και συγκεκριμένα τονίστηκε το γεγονός ότι 2 χρόνια μετά την ολοκλήρωση της κατασκευής τους οι ευρωζωνικές υποδομές αυτές παραμένουν «ανεκμετάλλετες», ακτός από την περίπτωση του Δήμου Ιωαννίνων στον οποίο το δίκτυο οπτικών ινών έχει ενεργοποιηθεί, συνδεδεώντας τις περισσότερες υπηρεσίες του Δήμου καθώς και τα σχολεία, μετά την συνεργασία του Δήμου με το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.

Τέλος αναφέρθηκαν οι προϋποθέσεις για να αξιοποιηθούν και να λειτουργήσουν αυτά τα δίκτυα και τονίστηκε ότι μέχρι σήμερα

δεν έχει τεθεί σε ισχύ ένα τελικό επιχειρηματικό-διαχειριστικό μοντέλο από το Υπουργείον Οικονομίας για την αξιοποίηση αυτών των δικτύων.

Η ημερίδα ολοκληρώθηκε με ζωντανή συζήτηση με το κοινό. Το βίντεο από όλη την ημερίδα είναι διαθέσιμο στον ιστότοπο του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

www.uoi.gr/gf/featured/bb_dd

Χρήστος Ντόκος,
μέλος Εθνικού Τεχνικού Εργαστηριακού Γραμματείας του Κέντρου Διαχείρισης Δικτύων του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Οπτικά MAN (Πρέβεζα)

□ 8 Κόμβοι, 46 σημεία-κέντρα, 31 χρήστες

Οπτικά MAN (Ηγουμενίτσα)

□ 7 Κόμβοι, 40 σημεία-κέντρα, 43 χρήστες

του Πανεπιστημίου λωαννίνων πραγματοποιείται κάθε χρόνο πολιτιστική εκδήλωση, είτε από μόνιμη και ομάδες της Πανεπιστημιακής Κοινότητας είτε από προσκεκλημένους της.

Εκθέσεις και εκδηλώσεις πραγματοποιούνται κατά καιρούς στους εκθεσιακούς χώρους και τους χώρους αναψυχής του [Κέντρου Πολιτισμού της Μονής Πετράδος](#) - Δωροτόπου.

Η Επιτροπή Λόγου και Τέχνης αναπτύσσει τέσσερα δραστηριότητα με προβλεπόμενες κινηματογραφικές ταινίες, φιλοξενία θεατρικών παραστάσεων και πραγματοποίηση μουσειών εκδηλώσεων στην [Διεύθυνση Λόγου και Τέχνης](#).

Από τη Διεύθυνση του Πανεπιστημιακού Αθλητισμού καταβάλλονται προσπάθειες για τη δραστηριοποίηση των φοιτητών στα πλαίσια [αθλητικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων](#).

Από τη Διεύθυνση των Διασχιστικών Συστημάτων, το Γραφείο Διασυνδέσεων Σπουδών & Διαδιδασκαλίας και το Γραφείο Διασυνδέσεων αναπτύσσουν πολιτιστικές δραστηριότητες, με την προσπάθεια σύνδεσης του Πανεπιστημίου με την κοινωνία της Ηπείρου.

Τα [μνημεία](#) που φιλοξενούνται στον χώρο της πανεπιστημιακής

Πολιτισμός

παρουσιάζουν εκθέματα, που μαρτυρούν την ιστορία και την πύξη του τόπου.

Ένας αριθμός [φωτογραφικών οργανισμών](#) καλύπτει ένα ευρύ φάσμα ενδιαφερόντων όπως η μουσική, οι κοινωνικές υπηρεσίες, οι καλές τέχνες.

Η [Φωτοτική Ομάδα Εθνικών Αποστολών](#) (ΦΟΕΑ) ενημερώνει τους φοιτητές του Πανεπιστημίου αλλά και του ΤΕΙ Ηπείρου καθώς και τους μαθητές των σχολείων της πόλης για θέματα (εθνολογική) αμοιβαίας και διαγεννητικής εκδήλωσης με επίκεντρο την αμοιβαία.

Θεματικές παραστάσεις ανάβει η Θεωρητική Συντροφιά Πανεπιστημίου λωαννίνων (Θ.Ε.Σ.Π.) ενώ ο [Φωτογραφικός Σύλλογος Πανεπιστημίου λωαννίνων](#) διοργανώνει εκθέσεις φωτογραφίας συνθήκες με την συνεργασία διαφόρων τμημάτων του Πανεπιστημίου.

Κύριες δραστηριότητες του Πανεπιστημίου, στον τομέα του πολιτισμού, είναι:

- Πανεπιστημιακές Εκδόσεις
- Συμπόσια-Συνέδρια-Ημερίδες Διαλέξεων
- [Πανεπιστημιακό Θέατρο](#)
- Πολιτικό Θέατρο
- Προβόλες ταινιών από την Κινηματογραφική Λογική του Πανεπιστημίου
- Δράσεις των Πολιτιστικών Ομάδων των Φοιτητών (Μουσικό, Θεατρικό, Κινηματογραφικό, Χορευτικό, Επιστημολογικό, Λογοτεχνικό, Φωτογραφικό Τμήμα)
- Εκθέσεις Δράσεις

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ

(ΕΛΤ)

Αρχές λειτουργίας

Α. Το θεσμικό πλαίσιο

Το Πανεπιστήμιο είναι εξ αρχής χώρος της γνώσης, της εκπαίδευσης διανοητικών ιδιών και της προαγωγής όλων των πολιτικών, επιστημονικών, κοινωνικών αλλά και ατομικών. Η ΕΛΤ επιδιώκει κυρίως στο δυο πεδία αυτά, δηλαδή της κοινωνίας και της ατομικής όψης, προσέχοντας όμως να υπερασπίσει το σύνολο των προσανατολισμών όσων.

Για το λόγο αυτό οι ενέργειες και οι δράσεις της απορρέουν στο σύνολο τους από αυτή τη διανοητική και σύμφωνα με τις εκδοχές παραγράφους.

Βασικές της στόχους, λειτουργώντας μέσα σε ακαδημαϊκό πλαίσιο, είναι να εξασφαλίσουν σε όλα τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας, τη δυνατότητα πρόσβασης στην ατομική εκπαίδευση, καθώς επίσης και να υποστηρίξουν και αναδείξουν το δημιουργικό των φοιτητικών ομάδων. Η ΕΛΤ σέβεται τις αρχές αυτονομίας των φοιτητικών ομάδων.

Για το σκοπό αυτό αξιοποιεί το σύνολο των εργαλείων πόρων, μεριμνώντας, ταυθρονομα, και για την ανακάλυψή τους.

Β. Σκοποί

1. Η ανακάλυψη και εκπαίδευση της πολιτιστικής συνείδησης της υπαίτιδας στον Πανεπιστήμιο.
2. Η αποανάπτυξη / ίδρυση και άσκηση των πολιτιστικών όσων με την κοινωνία με μέγιστο τον λόγο και την Τέχνη.

Γ. Στόχοι

1. Στήριξη και προβολή της δημιουργικότητας των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας.
2. Συννομοσύνη, ενίσχυση και προβολή της δράσης των επιστημονικών

ομάδων πολιτισμού του Πανεπιστημίου.

3. Συνεργασία σε θέματα τέχνης και λόγου με τοπικούς και κρατικούς φορείς.
4. Διασύνδεση δράσεων (εκθέσεις, προβολές, οργανωμένα ημερήσια) σχετικών με το παραπάνω θέμα.
5. Συννομοσύνη μεταξύ φοιτητικών ομάδων και όλων κοινωνικοπολιτιστικών χαρακτηρισμό, αφ' ενός, και της διοίκησης του Πανεπιστημίου, αφ' ετέρου.
6. Φιλοξενία πολιτιστικών δραστηριοτήτων στην αίθουσα ενδιαφερόντων.
7. Στήριξη στις διαδικασίες εκπαιδευτικού των καλλιτεχνικών συλλόγων του Πανεπιστημίου λωαννίνων.
8. Αξιοποίηση πτυχιακών ειδικοτήτων.

Προγραμματισμένες εκδηλώσεις

- Έκθεση φωτογραφίας και αποθεματικών μνημάτων, στη Μονή Πετράδος, στις αρχές του 2012. Το υλικό της έκθεσης προέρχεται από τον Σύλλογο Μνημοφυλάκων Ηπείρου. Η έκθεση πλαισιώνεται από κύριο εκδηλώσεων συναρμής με το κύριο θέμα της έκθεσης.
- Εκδηλώσεις των φοιτητικών ομάδων.
- Γυναικεία και Χρώμα. Για την εκδήλωση κυκλοφορούν η παρακάτω Πρόσκληση:

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Στο πλαίσιο εκδηλώσεων για την Ημέρα της Γυναίκας, η Επιτροπή Λόγου και Τέχνης σας προσκαλεί να συμμετάσχετε με έργα σας στην Έκθεση που θα πραγματοποιηθεί με θέμα:

ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΧΡΩΜΑ

Η έκθεση έχει στόχο να τηλέσει τη γυναίκα και να αναδείξει, από το πρώτο του χρώματος, πτυχές της προσωπικότητάς της. Οι θεματικές αναζητήσεις της έκθεσης περιλαμβάνουν αναφορές στο χώρο του θέματος, στο μοναδικό, στην ένδυση, στις τοπικές και εθνικές διαστροφές.

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

1. Κάθε ενδιαφερόμενος συμμετέχει με μία (1) διδασκαλία ή τριδασκαλία καλλιτεχνική δημιουργία (φωτογραφική, γλυπτική, χαρακτική, κελικό, εγκατάσταση, κόσμημα, φωτογραφία, video κ.ά.)
2. Δικαίωμα συμμετοχής έχουν όλα τα μέλη της Πανεπιστημιακής κοινότητας του Πανεπιστημίου λωαννίνων.
3. Η συμμετοχή είναι δωρεάν.
4. Οι ενδιαφερόμενοι, για να συμμετάσχουν στην Έκθεση, πρέπει να αποστείλουν ως τις 15 Ιανουαρίου 2012 μια φωτογραφία του έργου τους με μορφή jpg (ανάπτυξη τουλάχιστον 300 dpi) ή ένα σύντομο video, στην ηλεκτρονική διεύθυνση spes@cc.uoi.gr.
5. Κάθε έργο πρέπει να συνοδεύεται από το αναμνηστικό του καλλιτέχνη, πλήρως επικοινωνίας και ηλεκτρονική διεύθυνση (e-mail). Επίσης, είναι απαραίτητο ο τίτλος και, προαιρετικά, ένα μικρό, σχετικά με το έργο, κείμενο.
6. Οι συμμετέχοντες οφείλουν να εκθέσουν πρωτότυπο υλικό και να παραδοθούν το έργο τους, στο χώρο της Έκθεσης, κατά το χρονικό διάστημα που θα ανακοινωθεί.
7. Η συμμετοχή στην έκθεση συνεπάγεται αυτμάτως την αποκλειστική απόδοση από μέρος των συμμετεχόντων όλων των όσων της παρούσας προκήρυξης.
8. Η οργανωτική επιτροπή θα οργανώσει και θα κατατάξει το υλικό, επίσης θα αποφασίσει για τον τρόπο και μέθοδο έκθεσης του.
9. Η έκθεση θα εγκατασταθεί στις 8 Μαρτίου 2012, ημέρα της Γυναίκας, σε χώρο που θα γνωστοποιηθεί έγκαιρα.
10. Μετά το πέρας της έκθεσης, τα έργα θα επιστραφούν στους δημιουργούς τους.

Επικοινωνία: Σοφία Πύλα, τηλ. 2651 007443, e-mail: spes@cc.uoi.gr

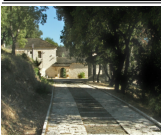
Αθλοθέτηση στήματος ΕΛΤ

Το Τμήμα Πολιτιστικών Τεχνών και Επιστημών της Τέχνης του Πανεπιστημίου λωαννίνων αποφάσισε στη Γενική Συνέλευση της 19ης Ιουλίου 2011, κατόπιν σχετικής πρότασης της

Επιτροπής Λόγου και Τέχνης, την αθλοθέτηση του στήματος της Επιτροπής. Η επιλογή των καλλιτεχνικών προτάσεων θα γίνει από τριμελή επιτροπή μελών ΔΕΠ του Τμήματος ΠΤΕΤ. Θα ακολουθήσει έκθεση όλων των έργων στη Μονή Πετράδος. Την επιτροπή επιλογής αποτελούν οι Νίκος Αρτέμιδης,

επίκουρος καθηγητής, Βαγγέλης Γκόγκας, αναπληρωτής καθηγητής και Χρήστος Δεμεντζόπουλος, επίκουρος καθηγητής.

Το πρώτο βραβείο θα τηλεθεί με το ποσό των 300 ευρώ και το δεύτερο με το ποσό των 200 ευρώ.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΟΝΗΣ ΠΕΤΡΑΔΑΣ-ΔΩΡΟΤΟΠΟΥ

Το Πολιτιστικό Κέντρο της Μονής Πετράδας-Δωροτόπου λειτουργεί ως ένας πολυδύναμος πολιτιστικός και ακαδημαϊκός χώρος με σκοπό τη διασύνδεση των όσων και ισχυρών δεσμών μεταξύ των μελών της Πανεπιστημιακής κοινότητας, αλλά και με το ευρύτερο περιβάλλον της περιοχής. Πρόσθετα δραστηριότητες που σκοπό έχουν να προβάλουν τόσο την ημεδαπή δραστηριότητα του Πανεπιστημίου όσο την πολιτιστική παράδοση της ευρύτερης περιοχής της Ηπείρου, την προστασία, τη διατήρηση καθώς και την ανακάλυψη της πολιτιστικής κληρονομιάς του Κέντρου.

Διοικείται από την Επιτροπή Λειτουργίας του Πολιτιστικού Κέντρου Μονής Πετράδας-Δωροτόπου (Επιτροπή Μοναστηρίου), η οποία ορίζεται από τη Σύγκλητο.

Ο χώρος του Πολιτιστικού Κέντρου παρέχει τη δυνατότητα στα μέλη της Πανεπιστημιακής Κοινότητας να:

- Διεργάζονται και να πραγματοποιούνται ακαδημαϊκές συναντήσεις υψηλού επιπέδου στην αίθουσα συνεδριάσεων.
- Διεργάζονται ημερίδες και εκδηλώσεις επιστημονικού ενδιαφέροντος, καθώς και ομιλίες με θέματα που σχετίζονται με την ιστορία και την πολιτιστική κληρονομιά της περιοχής.
- Παρέχουν φιλοξενία φιλοξενούν στην Ερέτρια με επιστημονικές, προεκπαιδευτικές του Πανεπιστημίου.
- Καθίστανται το καλό του Αγίου Γεωργίου επίσημο δημοκρατικό χώρο.
- Συμβάλλουν στην υποστήριξη και στην ανάπτυξη των πολιτιστικών δραστηριοτήτων και εκδηλώσεων του Κέντρου.
- Καθίστανται το χώρο του αναμνηστικού ένα χώρο κοινωνικής συνάντησης και επικοινωνίας.
- Διοργανώνουν εκκεντρικές εκθέσεις, λογοτεχνικές βραδιές και άλλα πολιτιστικά δράματα στους εκθεσιακούς και άλλους χώρους του Κέντρου.
- Χρηματοδοτούν τη βιβλιοθήκη Στυλιανού Καρατζά